

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI - Nr. 1003

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 25 Iulie 1969
6 pagini 25 bani

Un grup de premiați ai olimpiadei

Olimpiada internațională de matematică

Exigență sporită față de întrecerile precedente • Mulțumiri organizatorilor • Admirație pentru realizările poporului nostru, pentru frumusețile meleagurilor românești

La sfârșitul săptămânii trecute, sala de festivități a Liceului „Nicolae Bălcescu” din Capitală a fost umplută de concurenții celei de-a XI-a ediții a Olimpiadei Internaționale de Matematică — 112 tineri din 14 țări — în cel mai emoționant moment al întâlnirii lor — Festivitatea de decernare a premiilor.

La această ediție a prestigioasei întreceri, inițiată de țara noastră acum 11 ani, au participat elevi selecționați pe baza unor concursuri preliminare cu caracter național din Anglia, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Franța, R. D. Germană, Iugoslavia, R. P. Mongolă, Olanda, Polonia, România, Suedia și Uniunea Sovietică. Alături de ei erau prezenți în sala șefii delegațiilor celor 14 țări participante, membrii juriului și numeroase personalități de renume care ilustrează această universală știință veche de milenii și ultramodernă în același timp — matematică.

Ediția din acest an a olimpiadei s-a soldat cu acordarea a 44 de premii. Premiul I a fost obținut de elevii Simon Norton din Anglia, Tibor Fiala din Ungaria și Vladimir Germanovici Drinfeld din Uniunea Sovietică, care au realizat maximum de puncte posibile.

Țara noastră a participat cu un lot de 8 elevi. Dintre aceștia patru s-au situat printre cei 20 de concurenți care au fost distinși cu premiul II: Barbu Berceanu de la Liceul „Mihai Viteazul” din București, Horia Călin Pop de la Liceul „Alex. Papiu Ilarian” din Tg. Mureș, Voicu Boșcaiu de la Liceul nr. 1 din Arad și Constantin Sevid de la Liceul „Traian” din Tr. Severin. Alți doi membri ai lotului nostru — Vlad Sergiescu de la Liceul „Ch. Lazăr” din București și Ștefan Grădinaru de la Liceul nr. 2 din Tr. Severin — au obținut premiul III.

„Sînt multumit de modul cum a fost organizată această olimpiadă aici, în România — a spus și dr. docent ROLF LUDERS, membru al delegației din R. D. Germană. Probele au comportat dificultăți mai mari decât în întrecerile precedente de acest fel și aceasta este un merit pe care țin să-l subliniez. Cît despre rezultata, a încheiat dr. Luders, mă bucură succesele tinerilor din țara pe care o reprezint.”

F. R. WATSON, conducătorul delegației engleze și LENON BEESON, adjunctul său, ne-au declarat: „Băieții noștri au apreciat primul subiect dar au găsit pe al doilea foarte greu. Noi am considerat că examenul a fost pretentios în acest an și cînd s-au cunoscut rezultatele s-a văzut că, într-adevăr, așa a fost. Ne-am bucurat că am avut cîte un băiat în fiecare din cele trei categorii de premiați și că am primit trei premii pentru soluții elegante, originale.

Organizarea olimpiadei a fost excelentă, iar excursia închinătoare. Am văzut diferite regiuni ale României, cu mîntii falnici și orase moderne. Ne-au plăcut mult specialitățile care ne-au fost servite la masă, nu numai la hotel, ci mai ales în cabanele și locurile în care am poposit. Preparatele și specialitățile de la Bucșoia, lângă Suceava, de la Bistrița și Sinaia s-au întrecut unele pe altele. Cel mai deosebit moment al excursiei ni se pare a fi fost acela în care am admirat florile alpine din Carpați și primirea, cu întregul program, de la Sinaia.”

DENIS GERIL, profesor din Paris, și-a exprimat astfel impresiile sale: „În timpul sejurului în România am fost mișcat de primirea ce ni s-a făcut, în

GHEORGHE DRĂGAN
doctor în științe istorice

(Continuare în pag. 3)

(Continuare în pag. 6)

În întîmpinarea Congresului al X-lea al P.C.R.

SPRIJIN UNANIM, APROBARE DEPLINĂ POLITICII INTERNE ȘI EXTERNE A PARTIDULUI

Întreaga țară, de la un capăt la altul, întregul popor participă în aceste zile, într-o atmosferă de puternic entuziasm, la pregătirile pentru marele eveniment istoric din viața politică și socială a țării noastre — cel de al X-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Cuvîntul partidului exprimat în documentele pregătitoare pentru cel de-al X-lea Congres a găsit în rîndul tuturor comunistilor, al maselor largi de oameni al muncii un sprijin unanim, o aprobare deplină. În adunări și mitinguri, în telegrame și scrisori ei își exprimă adevăratele lor față de politica internă și externă a Partidului Comunist Român, față de înțeleapta conducere superioară de partid, în fruntea căreia se află tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Trăim în aceste zile premergătoare Congresului tensiunea marilor prefaceri înnoitoare prin care trece țara, bucuria nădejdilor împlinite, încrederea în viitorul luminos al patriei noastre socialiste. O singură inimă bate în pieptul tuturor și ritmul ei dovedește indestructibila unitate care s-a creat între partid și popor, voința unanimă și hotărîta de a urma partidul pe drumul său neabătut de edificare a României socialiste.

Alături de întregul popor, cadrele didactice din învățămîntul de toate gradele își exprimă în aceste zile hotărîrea de a milita neobosit pentru îndeplinirea politicii partidului. Ele dau o înaltă apreciere documentelor pentru Congresul al X-lea și susțin cu căldură tovarășul Nicolae Ceaușescu în funcția sa de lider al C.C. al P.C.R. — a numeroase adunări și telegrame adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român tovarășului Nicolae Ceaușescu, oamenii scoarilor de a participării la Congresul al X-lea. Conștientizînd că în aceste zile se desfășoară procesul de învățămînt și educării tinerii

ale cadrelor didactice a dezbătut Tezele și proiectul de Directive pentru cel de-al X-lea Congres al P.C.R. Participanții, în numele tuturor slujitorilor școlii, și-au exprimat adevăratele lor față de aceste documente programatice de o înaltă valoare teoretică și practică.

În scrisoarea pe care au adresat-o cu acest prilej Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, se spune printre altele: „Elaborate pe baza concluziilor desprinse din evoluția societății românești în ultimul sfert de veac, a bilanțului însușitorilor realizat de poporul nostru în îndeplinirea hotărîrilor Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale, Tezele și proiectul de Directive jalonează cu rigurozitate științifică, într-o cuprînzătoare viziune de perspectivă, drumul de dezvoltare ale țării pe drumul socialismului, progresului și civilizației. Ele ilustrează în mod elocvent aplicarea creatoare a principiilor marxist-leniniste la condițiile concrete ale patriei noastre, marea receptivitate a partidului față de tot ceea ce este nou, înalt, progresiv, perseverența cu care acțiunea pentru perfecționarea tuturor do-

mențiilor de activitate, înalta responsabilitate față de destinele națiunii noastre socialiste.

Preocuparea statornică a partidului și statului pentru dezvoltarea economiei naționale, a forțelor de producție — temelia trînică a ridicării bunăstării materiale și spirituale a poporului — reflectată în Teze și în proiectul de Directive, are o puternică rezonanță în rîndul membrilor corpului didactic, întruștarea aprobarea lor unanimă.

Pe fondul marilor înfăptuiri ale poporului român la mari construcții socialiste, ținînd seama de certitudinea actuală și de perspectivă ale societății noastre, documentele pen-

tru cel de-al X-lea Congres al partidului stabilesc obiective de mare importanță pentru dezvoltarea și perfecționarea școlii de toate gradele în noua etapă istorică pe care o vom străbate. Membrii corpului didactic, cărora le revine nobila sarcină de instruire și educare a tineretului patriei, sînt hotărîți să-și consacre, și în viitor, capacitatea, talentul și energia pentru realizarea acestor obiective, pentru reușita deplină a învățămîntului obligatoriu de 10 ani, pentru pregătirea tineretului, la nivelul științei și tehnicii contemporane, a unui număr sporit de muncitori, tehnicieni și specialiști cu înaltă calificare, pentru înflorirea continuă a știin-

ței și culturii, astfel încît școala noastră să-și îndeplinească cu cîntec misiunea care i-a fost încredințată.

Vom acționa, cu înflăcărați purtători ai cuvîntului partidului, să-dim în inimă și mîntie încrederea școlii și universităților, o dată cu mărirea valorii științei și culturii, dragostea fierbinte față de patrie, devotamentul față de partid, față de cauza socialismului.

Dînd glas sentimentelor și convingerilor tuturor slujitorilor școlii, asigurăm conducerea partidului, pe drumul nostru personal, jubile tovarășe Ceaușescu, de atamentul nostru profund la politica internă și externă a partidului și statului, expresia cea mai înaltă a intereselor vitale ale poporului român, și ne angajăm cu toată răspunderea de a traduce în fapte hotărîrile pe care le va adopta Congresul al X-lea al partidului.”

Această atmosferă de puternic entuziasm și încredere în politica partidului a dominat lucrările sesiunii științifice a cadrelor didactice care precedea științele sociale în învățămîntul superior. În cadrul sesiunii au fost dezbătute sarcinile de funcționare, istorie, sociologie și științe politice și de istoria literaturii în lumina documentelor Congresului al X-lea al P.C.R.

La încheierea lucrărilor sesiunii participanții au trimis o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, prin care exprimă adevăratele lor deplină față de Tezele Comitetului Central și partidului și proiectul de Directive pentru Congresul al X-lea. „Am aflat cu neîncredere bucurie, stimulare tovarășe Nicolae Ceaușescu — se spune printre altele în telegramă — de hotărîrea Conferinței extraordinare a organizației de partid a municipiului București, împărtășită cu entuziasm de celelalte conferințe județene, de a propune Congresului reelegerea dumneavoastră în funcția de secretar general al C.C. al P.C.R. Noi, cadrele didactice de la discipolii: teze de științe sociale, vedem în reelegerea dumneavoastră în această funcție de cea mai înaltă răspundere națională cheiasă sigură a continuității liniei politice marxist-leniniste formate, înțelepte și patriotice a partidului nostru în activitatea sa internă și externă, garanția unei neabătute înaintări a României socialiste spre cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației. În calitate de lucrători în domeniul ideologic, chemați să contribuim la înfăptuirea sarcinilor importante stabilite de partid privind educația comunistă, marxist-leninistă a tineretului studios — menționăm în încheierea telegrama — vă încredințăm că ne vom intensifica permanent eforturile în această nobilă activitate, răspunzînd astfel grijii permanente pe care conducerea de partid și de stat, dumneavoastră personal, tovarășe secretar general, o purtați în învățămîntul de toate gradele, activități de formare a viitorilor generații de intelectuali”.

Poporul însuși își făurește destinul

Sîntem martorii unor zile fără seamăn, de inestimabilă importanță istorică. Întregul nostru popor a participat, într-o atmosferă însuflețită, la dezbaterile documentelor pentru Congresul al X-lea al partidului. Aceste dezbateri, care au avut loc în adunări și conferințe de partid, în presă, în cadrul organizațiilor de masă și obștești, cu masele largi ale populației exprimate adîncul democrației al orînduirii noastre, sînt mărturie grăitoare ale participării întregii națiuni la conturarea viitorului patriei. Ele relevă profundele prefaceri petrecute în ultimii ani în toate domeniile activității politice, economice, sociale. Pentru prima oară în preajma unui congres este organizată o afit de largă dezbateri a sarcinilor fundamentale ale partidului, a principalelor direcții de dezvoltare a țării, a politicii interne și externe a partidului și statului.

Socialismul este opera conștientă a poporului. Orînduirea socialistă este de neclintit pentru că este rodul acțiunii maselor largi populare, pentru că exprimă voința acestora

de a-și făuri viața liberă și prosperă. În etapa desăvîrșirii construcției socialiste crește și mai mult rolul maselor în procesul istoric conștient. Lenin sublinia: „Un stat este puternic prin conștiința maseilor. El este puternic atîcînd masele și nu total, cînd sînt în stare să judece totul și cînd fac totul în mod conștient. Traducînd în viață acest principiu, partidul nostru înfrumusețează consecvent masele asupra tuturor problemelor politice interne și externe, supune dezbaterii lor problemele cruciale privind dezvoltarea societății noastre socialiste. Un exemplu edificator asupra semnificației și rezultatelor politice de consultare a maselor largi ale poporului îl reprezintă adoptarea măsurilor de care este legat viitorul învățămîntului românesc — Directivele C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învățămîntului de toate gradele, Legea învățămîntului și Statutul personalului didactic, la elaborarea cărora și-au adus practic contribuția toți oamenii școlii din patria noastră.

O caracteristică fundamen-

tală a întregului proces de construire a socialismului este antrenarea tot mai vie, activă și conștientă a maselor largi, a întregului popor, la făurirea propriului destin. Socialismul a instaurat sensul autentic al democrației, în care se înfăptuiește domnia poporului în viața social-politică, participarea tot mai largă și efectivă a cetățenilor la conducerea vieții sociale. În acest spirit Tezele C.C. al P.C.R. pentru Congresul al X-lea al partidului arată că, odată cu dezvoltarea forțelor de producție cu îmbunătățirea condițiilor de trai ale societății socialiste românești. Sarcini deosebite în organizarea participării maselor la întregă activitate social-politică, în stimularea energilor lor creatoare revin, de asemenea, Frontului Unității Socialiste — organism politic reprezentativ, cu activitate permanentă, ce unește, sub conducerea Partidului Comunist Român, toate organizațiile obștești, toate forțele sociale din țara noastră, exprimînd unitatea și coeziunea națiunii socialiste.

Poporul muncitor este pe deplin convins că nu există epocă în istoria României care

să fie în tot mai mare măsură expresia contribuției colective a întregii societăți.

Pe măsura dezvoltării societății, a creșterii conștiinței socialiste a cetățenilor, organizațiile de masă și obștești, unitățile cooperatiste și uniunile de creație vor căpăta un rol tot mai mare în înfăptuirea programului de desăvîrșire a construcției socialiste, în întreaga viață social-politică a țării. Tezele precizează sarcinile specifice ale fiecăreia în actuala etapă, în perspectiva perfecționării multilaterale a societății socialiste românești. Sarcini deosebite în organizarea participării maselor la întregă activitate social-politică, în stimularea energilor lor creatoare revin, de asemenea, Frontului Unității Socialiste — organism politic reprezentativ, cu activitate permanentă, ce unește, sub conducerea Partidului Comunist Român, toate organizațiile obștești, toate forțele sociale din țara noastră, exprimînd unitatea și coeziunea națiunii socialiste.

Poporul muncitor este pe deplin convins că nu există epocă în istoria României care

să fi oferit omului muncii — fără deosebire de naționalitate — atîtea privilegii de a se afirma multilateral, de a face din inițiativa și capacitatea sa o verigă trînică în lanțul unor fapte durabile și mărețe ce vor dăinui peste generații.

În ultimii ani partidul nostru s-a preocupat conștient de largirea democrației socialiste în economie, în viața politică și socială a țării căuțînd formele cele mai adecvate de intensificare a participării maselor la bunul mers al vieții sociale. Măsurile luate pentru largirea și perfecționarea democrației socialiste consolidează puterea clasei muncitoare, întăresc sentimentul poporului că este stăpîn al țării, dezvoltă atașamentul cetățenilor față de cauza socialismului. Factorul esențial, semnul sigur al dezvoltării democrației socialiste în condițiile etapei pe care o străbate România este întărirea necontenită a rolului conducător al partidului în toate sferele de activitate. Acest rol este cu atît mai mare cu cît cresc competența și autoritatea politică a maselor, nivelul lor cultural, energia, capacitatea și

spiritul de răspundere al oamenilor muncii, cu cît libertatea de acțiune, posibilitatea de participare la conducerea treburilor publice a acestora e mai mare, cu cît se dezvoltă democrația.

Mersul impetuos al societății noastre pe calea progresului reclamă ca o necesitate obiectivă creșterea continuă a rolului conducător al partidului, perfecționarea neîncetată a tuturor organelor și organizațiilor sale, dezvoltarea democrației interne de partid, a cărei esență constă în înfăptuirea politicii partidului. De aceea, așa cum se subliniază în Tezele C.C. al P.C.R., „directiile principale ale dezvoltării vieții interne de partid vor fi și în viitor adîncirea continuă a democrației și întărirea disciplinei de partid, stimularea inițiativei creatoare a tuturor organizațiilor și membrilor partidului, manifestarea din plin a aptitudinilor organizatorice, politice și pro-

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

În legătură cu examenul de definitivare în învățămînt și colocoivul pentru gradul II

Ministerul Învățămîntului reaminteste celor interesați că examenul de definitivare în învățămînt se va desfășura în perioada 1—10 septembrie a.c. iar colocoivul pentru gradul II în perioada 4—10 ianuarie 1970.

Alte examene de definitivare, cit și colocoivul pentru obținerea gradului II se vor desfășura pe baza programelor aprobate de Ministerul Învățămîntului, pentru anul școlar 1968-1969, și difuzate prin institutele interjudețene de perfecționare a cadrelor didactice.

I. DEFINITIVAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÎNT

În conformitate cu prevederile art. 83 din Statutul personalului didactic, examenul pentru definitivarea în învățămînt constă din probe scrise și orale la următoarele discipline:

— Pentru educatoarele: limba și literatura română sau limba maternă (scris și oral); probleme de psihologia copilului și pedagogia copilului preșcolar și pedagogia preșcolară (oral). Prova de psihologia copilului preșcolar și pedagogia preșcolară se va susține pe baza programelor de studiu individual pentru educatoarele, aprobate de Ministerul Învățămîntului cu nr. 10894/1968, capitolul „Pedagogia preșcolară”.

— Pentru învățătorii și profesorii care predau în școli cu limba maternă sau limba maternă (scris și oral): probleme de psihologia copilului și pedagogia școlară (oral); socialism științific (oral). La proba de aritmetică, examinarea învățătorilor se va face pe baza programelor de studiu individual, aprobate de Ministerul Învățămîntului cu nr. 110556/1968, capitolul „Aritmetică”, iar proba de psihologia copilului și pedagogia școlară se va desfășura pe baza aceleiași programe, capitolul „Pedagogie”.

Învățătorii și educatoarele de la unitățile școlare cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare vor susține și o probă orală la limba și literatura română.

— Pentru profesorii: obiectul de specialitate (scris și oral); probleme de psihologia copilului și pedagogia școlară (oral); socialism științific (oral). Prova de psihologia copilului și pedagogia școlară se va desfășura pe baza programelor de studiu individual pentru profesorii de toate specialitățile, aprobate de Ministerul Învățămîntului cu nr. 75122/1967, ediția 1968.

La proba de socialism științific, candidații vor fi examinați din documentele Congresului al X-lea al P.C.R. și din cele legate de a 25-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist.

II. GRADUL II

În conformitate cu prevederile art. 86 din Statutul personalului didactic, colocoivul va consta din următoarele probe:

— Pentru educatoarele: literatura pentru copii și metodică activității instructiv-educative în învățămîntul preșcolar;

— Pentru învățătorii și profesorii care predau în școli cu limba maternă sau limba maternă, aritmetică și metodică predării acestor discipline;

— Pentru profesorii: obiectul de specialitate și metodică predării acestui obiect.

Educatoarele, învățătorii și profesorii care predau în școli cu limba maternă sau limba maternă, aritmetică și metodică predării acestor discipline pot susține examenul sau colocoivul în limba maternă.

În perioada 25 august — 1 septembrie a.c. institutele de perfecționare vor organiza, pentru candidații înscriși la examenul de definitivare în învățămînt, consultații individuale și colective.

Pentru cadrele didactice înscrișe la gradul II se vor organiza de asemenea consultații de specialitate și metodică predării specialității, în perioada 23—29 decembrie a.c. Cadrele didactice pot solicita consultații individuale institutelor de perfecționare și în afara acestei perioade.

Sesiune de lichidare

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștința celor interesați, că profesorii, învățătorii și educatoarele în funcție la data de 10 martie 1969 care nu au obținut definitivarea în învățămînt — fie că au fost respinși de 3 ori la acest examen, fie că din diferite motive nu s-au prezentat la el și au pierdut astfel dreptul să-l mai dea — se vor putea prezenta, în mod excepțional, la sesiunea de lichidare, organizată în acest scop în vacanța de primăvară a elevilor din anul școlar 1969-1970.

Înscrierile pentru această sesiune urmează să se facă prin direcțiile școlilor, la inspectoratele școlare județene, pînă cel mai târziu la 30 septembrie 1969.

Inspectoratele școlare județene (municipii București), după verificarea dosarelor candidaților înscriși, vor efectua inspecțiile speciale în trimestrele I și II ale anului școlar 1969—1970.

Examenul se va desfășura după programele în vigoare pentru examenul de definitivare în învățămînt.

Funcția de orientare școlară și profesională a școlii generale

Directivă pentru Congresul al X-lea al partidului prevăd, printre altele măsuri menite să asigure învățămîntului din țara noastră un mers ascendent, conținutul perfecționare a structurii și modernizarea conținutului său. În ansamblul măsurilor preconizate, prelungirea la 10 ani a duratei învățămîntului obligatoriu constituie una din direcțiile principale ale dezvoltării școlii de cultură generală.

Crearea școlii generale de 10 ani implică rezolvarea multor probleme cu privire la structura și conținutul, atât pe planul teoriei pedagogice cit și în cel al măsurilor practice. Ne vom opri aici asupra uneia din problemele fundamentale care se referă la funcția principală a celei de al doilea ciclu (milociu) al învățămîntului de cultură generală și anume la rolul și funcțiile acestui ciclu în orientarea școlară și profesională a elevilor.

După cum este cunoscut, din cadrul general al conținutului învățămîntului în școala generală de 10 ani, așa cum e înfățișată în planul de învățămînt, rezultă că rolul acesteia și, mai ales, al ultimilor două clase în pregătirea tineretului constă în a asigura instruirea fundamentală și unificată a tinerilor, consolidând și întregind pregătirea lor de cultură generală, astfel încît să se poată atinge continuarea studiilor cit și orientarea în principalele sectoare ale vieții sociale. În a facilita orientarea profesională și în strînsă legătură cu aceasta, a asigura formarea abilităților necesare însușirii unei profesii.

Trecerea la un învățămînt obligatoriu prelungit pune în temeni noi problema orientării școlare a elevilor. Mai întii aceasta determină spre deosebire de celelalte școli, problema orientării școlare a elevilor din prima clasă a VIII-a clasei, sînt puși pentru prima dată în situația de a alege direcția formării lor școlare și chiar profesionale.

Pentru găsirea soluțiilor corecte este necesar, așa cum este obișnuit de altfel, să se țină seama de experiența progresivă a școlii românești în trecut, cit și de experiența mondială în această problemă, preluată critic și aplicată creator în condițiile specifice perioadei pe care o străbate societatea noastră în ansamblu și învățămîntul în particular. Se dovedește utilă din acest punct de vedere o examinare a orientării și tendințelor pe se constată în această privință în învățămîntul din alte țări.

Principalele tendințe care se manifestă în domeniul învățămîntului de cultură generală, o dată cu prelungirea duratei învățămîntului obligatoriu, se

reflecță în accentuarea caracterului finalizator al acestuia, în diversificarea mai mare a studiului în clasele școlii secundare de gradul I, în limitarea numărului de discipline obligatorii și mărirea numărului de ore pentru obiectele la alegere sau facultative în vederea creării posibilităților de adăncire a studiului unor obiecte de învățămînt și a unei mai bune orientări profesionale a elevilor. Cu toate acestea, deosebit de școala de cultură generală din țările în care instruirea obligatorie este extinsă pînă în jurul vârstei de 16 ani este astfel structurată încît după un prim ciclu elementar cu durata de 3—4 ani — în toate cazurile, cum este și firesc, urmează un ciclu intermediar (milociu) care, prin conținutul său, reprezintă primul nivel al învățămîntului secundar. Acest ciclu cuprinde adeseori, mai ales în sistemele în care durata sa este de 4—6 ani, două grupe de clase, dintre care prima îndeplinește funcția de observare, iar cea de a doua funcția de orientare. Deosebirea esențială dintre sistemele școlare constă în această structură. În modul cum este conceput și realizat al doilea ciclu al învățămîntului general.

În general, tendința de structurare se manifestă în două direcții principale: a) creșterea nivelului școlii generale unice, pentru întregul tineret, asigurând mai mult sau mai puțin o pregătire diversificată, mai puțin în ultimele clase (U.R.S.S., R.D. Germană, R.P. Bulgaria, Suedia, Norvegia, Italia, R.S. România ș.a.) și b) organizarea mai multor tipuri de școli școlare la primul nivel al învățămîntului secundar (R.P. Germania, Austria, Anglia ș.a.). Fiecare din aceste două modalități prezintă avantaje și dezavantaje. Trăsătura comună a acestor sisteme este tendința către diversificarea studiilor. Este o idee larg răspândită și unii din obiectele cursurilor inferioare al învățămîntului secundar este descoperirea înclinărilor elevilor, astfel încît să se depună eforturi reale pentru a le dezvoltă. Cel mai mult pedagogii conștientă drumul la educație implică drumul la orientare, o prăvălire cit mai potrivită cu posibilitățile și înclinațiile elevilor.

Orientarea către un învățămînt din se în se mai diversificată, este determinată, în primul rând de cerințele instruirii și dezvoltării psihice și culturale ale tineretului. În al doilea rând, de necesitatea de a se realiza o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al treilea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al patrulea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al cincilea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al șaselea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al șaptelea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al optulea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al nouălea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al zecelea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al unsprezecelea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al douăzecelea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al treizecelea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al patruzecilea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al cincizecelea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al șezzecilea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al șaptezecilea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al optizecelea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al nouăzecilea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului. În al o mielea rând, de necesitatea de a se realizeze o mai bună orientare profesională și socială a tineretului.

școlii generale unice. Este adevărat că existența mai multor tipuri de școli, desi prezintă o serie de dezavantaje, constituie un cadru care favorizează adăncirea pregătirii diversificate a școliarilor. În schimb, școala organizată pe o bază largă și unitară pentru toți elevii, selecția intervenind mai târziu, poate oferi un învățămînt general mai vast, destinat să faciliteze adaptarea la o societate industrială, tehnologică, în evoluție continuă.

În acest sens școala generală de 10 ani din țara noastră — urmează, după ciclul elementar, un ciclu mijlociu bazat pe o programă fundamentală unică, cu funcții de observare a elevului și de orientare școlară. Acest ciclu asigură pregătirea de cultură generală de bază și începutul însușirii de către elevi a metodelor de lucru. În următorii ani, prin continuarea studiilor în licee sau în clasele a IX-a și a X-a ale școlii generale, se produc progresiv oportunități care urmăresc să devolve aptitudinile. Este demn de reținut faptul că aceste oportunități sînt încă specializate. De aceea școala de 10 ani realizează un învățămînt diferențiat dar care nu este încă un învățămînt socializat, cu o orientare profesională.

Trăsătura comună esențială a sistemelor de învățămînt din vremea noastră o constituie diversificarea studiilor, însoțită de o preocupare și amănunțită pentru dezvoltarea și perfecționarea abilităților de lucru și de orientare profesională și socială a tineretului. În U.R.S.S., R.D. Germană, R.P. Bulgaria, Suedia, Norvegia, Italia, R.S. România ș.a. și în organizarea mai multor tipuri de școli școlare la primul nivel al învățămîntului secundar (R.P. Germania, Austria, Anglia ș.a.). Fiecare din aceste două modalități prezintă avantaje și dezavantaje. Trăsătura comună a acestor sisteme este tendința către diversificarea studiilor. Este o idee larg răspândită și unii din obiectele cursurilor inferioare al învățămîntului secundar este descoperirea înclinărilor elevilor, astfel încît să se depună eforturi reale pentru a le dezvoltă. Cel mai mult pedagogii conștientă drumul la educație implică drumul la orientare, o prăvălire cit mai potrivită cu posibilitățile și înclinațiile elevilor.

vul s-ar putea să nu fi făcut o alegere convenabilă ori s-a înșelat.

Soluțiile care se dau pentru scrierea orientării profesionale în învățămîntul general sînt îndreptate îndeosebi spre includerea în conținutul învățămîntului (în planurile de învățămînt) a unor grupe de obiecte la alegere sau cu caracter facultativ (din grupa disciplinelor științifice, a celor cu caracter artistic sau practic etc.) precum și spre crearea unor secții cu profil diferite. Un exemplu îl reprezintă școala suedeză, care este constituită din trei cicluri a câte trei ani: în primele două — inferior și mijlociu — predarea se realizează după un plan de învățămînt și programe unice, iar în cel al treilea — cel superior — se introduc o diferențiere pregătirii a învățămîntului în clasele a VII-a, pe lângă materiile obligatorii pentru toți elevii se introduc și obiecte la liberă alegere, precum și astfel posibilități mai largi de orientare profesională și socială a tineretului.

La o analiză atentă a acestor sisteme de învățămînt, putem să afirmăm că se diferențiază, răsfrînd a le îndruma în sensul dezvoltării lor firești (prin stabilirea unor activități la alegere obligatorii — cu caracter sportiv sau artistic — precum și a unor activități facultative cu profil științific, tehnic, artistic, practic, gospodăresc etc.).

Putem conchide că teoria și practica școlară mondială conchide la concluzia că sarcinile învățămîntului modern pot fi realizate cu ajutorul „diferențierii pedagogice” a acestuia, ceea ce înseamnă de fapt ca pe o anumită treaptă de învățămînt elevii să aibă posibilitatea de a face studii de natură să le dezvolte aptitudinile, să corespundă într-o măsură măsură intereselor și nevoilor lor individuale, ceea ce va influența pozitiv activitatea lor ulterioară. De asemenea, experiența demonstrează că nu este recomandabil ca alegerea unui profil să rămîna definitivă: dimpotrivă, organizarea școlară trebuie să fie destul de elastică pentru ca elevul, pe măsura dezvoltării sale, a poată trece ușor de la un profil la altul.

La ora actuală, participarea activă a profesorilor la procesul de orientare școlară constituie un principiu director al învățămîntului. Este deci necesar să li se asigure o pregătire care să-i ajute să-și asume această responsabilitate.

Reforma din 1959 a stabilit un ciclu de observare destinat descoperirii aptitudinilor și tendințelor elevilor, în vederea orientării lor spre tipul de învățămînt care le convine mai mult. La începutul ciclului nu cuprindea decît primii doi ani al primului ciclu (clasele VI și VII). Noile dispoziții extind modalitățile de observare și orientare la 4 ani (clasele VI, VII, VIII, IX). În R.F.G. a Germaniei, după școala primară de 4 ani urmează o școală primară principală care se termină cu clasa IX-a (un-o serie de landuri cu clasa X-a) sau școala reală (6 ani). Pentru a se putea realiza promovarea elevilor se preconizează diferențierea studiului în ultimele două clase.

Conținutul învățămîntului în școala noastră de 10 ani oferă posibilități reale pentru a asigura, pe de o parte, pregătirea tinerilor pentru scopuri comune, transmitind cunoștințele și ideile ce urmează să constituie cultura generală de care toți oamenii au nevoie (pe baza unui plan de învățămînt care cuprinde disciplinele de bază), iar pe de altă parte pentru a ține seama de interesele, aptitudinile și aspirațiile care la această vîrstă, se afirmă și se diferențiază, răsfrînd a le îndruma în sensul dezvoltării lor firești (prin stabilirea unor activități la alegere obligatorii — cu caracter sportiv sau artistic — precum și a unor activități facultative cu profil științific, tehnic, artistic, practic, gospodăresc etc.).

Putem conchide că teoria și practica școlară mondială conchide la concluzia că sarcinile învățămîntului modern pot fi realizate cu ajutorul „diferențierii pedagogice” a acestuia, ceea ce înseamnă de fapt ca pe o anumită treaptă de învățămînt elevii să aibă posibilitatea de a face studii de natură să le dezvolte aptitudinile, să corespundă într-o măsură măsură intereselor și nevoilor lor individuale, ceea ce va influența pozitiv activitatea lor ulterioară. De asemenea, experiența demonstrează că nu este recomandabil ca alegerea unui profil să rămîna definitivă: dimpotrivă, organizarea școlară trebuie să fie destul de elastică pentru ca elevul, pe măsura dezvoltării sale, a poată trece ușor de la un profil la altul.

La ora actuală, participarea activă a profesorilor la procesul de orientare școlară constituie un principiu director al învățămîntului. Este deci necesar să li se asigure o pregătire care să-i ajute să-și asume această responsabilitate.

Lector univ. ION T. RADU

Subiecte de examen • Subiecte de examen • Subiecte de examen • Subiecte de

În dorința de a veni în sprijinul celor interesați să cunoască nivelul cerințelor la examenul de bacalaureat și la concursul de admitere în liceu, prezentăm subiectele principale și cele de rezervă date la probele scrise în sesiunile din iunie a.c.

EXAMENUL DE BACALAUREAT

LITERATURA ROMÂNĂ *

Subiecte principale

1. Caracterul național și popular al operei lui Ion Creangă.

2. Analiza literară a romanului „Răscoala” de Liviu Rebreanu.

Subiecte de rezervă

1. Exprimarea dragostei de țară și de popor în poezia lui Vasile Alecsandri.

2. Romanul „Moromeții”, realizare de seamă a literaturii române contemporane.

MATEMATICĂ

Subiecte principale

1. Se da ecuația: $x^4 - 16x^3 + ax^2 + bx + 225 = 0$

Se cere:

1) Să se rezolve ecuația și să se determine valorile coeficienților a și b știind că ecuația are două rădăcini rationale duble.

2) Să se găsească punctele de intersecție ale elipsei

$$\frac{x^2}{25} + \frac{y^2}{9} - 1 = 0$$

cu dreapta (d) de ecuație:

$$x - 5y + 5 = 0$$

și să se scrie ecuațiile tangențelor la elipsă în aceste puncte.

Notînd cu tg u coeficientul unghiular al dreptei (d), să se calculeze cos u.

3) Să se calculeze volumul corpului generat prin rotirea elipsei de la punctul 2) în jurul axei x'x.

* Din cele două subiecte date la toate materiile, elevii au avut de tratat un subiect, la alegere.

2. Se da funcția:

$$f(x) = \frac{x^3 - 3x^2 + m}{x - 1}$$

Se cere:

1) Să se determine m astfel încît graficul funcției să fie tangent axei XX.

Să se studieze variația funcției date pentru $m = 4$ și să se reprezinte graficul ei.

2) Fie A punctul de minim al graficului de la punctul 1). Să se scrie ecuația cercului (C) cu centrul în A și tangent la axa y'y.

3) Să se scrie ecuația dreptei (d) care trece prin punctul B $(2(1 - \sqrt{2}); 0)$ și face cu axa x'x un unghi $u \in (0, \pi)$, soluție a ecuației:

$$2 \sin^2 x + (4 - \sqrt{2}) \cos x - 2(\sqrt{2} - 1) = 0$$

Să se arate că dreapta (d) este tangentă la cercul (C).

Subiecte de rezervă

1. Se da funcția:

$$f(x) = \frac{1}{x^2 - 4x - 12}$$

Se cere:

1) Să se studieze variația funcției și să se reprezinte graficul ei.

2) Considerînd unghiul u astfel încît:

$$\cos \frac{u}{2} = 2 - \sqrt{3}, u \in (0, \frac{\pi}{2})$$

să se calculeze tg u.

Să se scrie ecuația dreptei (d), care face cu axa x'x unghiul u, considerat mai sus, și care trece prin punctul de extrem al graficului funcției date.

Să se scrie ecuația cercului cu centrul în punctul C (2; -1) tangent la dreapta (d).

3) Să se calculeze:

$$\int \frac{dx}{x^2 - 4x - 12}$$

2. 1) Se da ecuația: $x^3 - 12x^2 + 44x + a = 0$

Să se rezolve ecuația și să se determine a, astfel încît o rădăcină să fie media aritmetică a celorlalte două.

2) Să se scrie ecuația cercului (C) tangent la axa y'y, cu centrul în punctul C (2,0).

Să se găsească punctele P și Q, diferite de originea O a axelor de coordonate, în care dreapta:

$$y = mx \text{ și } y = \frac{1}{m}x, m \in (0, 1)$$

intersectează cercul (C). Să se arate că dreapta PQ este paralelă cu axa x'x.

3) Să se calculeze aria triunghiului OPQ și să se determine m astfel încît această arie să fie maximă.

LIMBA ENGLEZA

Subiecte principale

1. Make an analysis of Shelley's poetry with special reference to „The Cloud”.

2. Give an outline of the excerpt from „Hard Times”, commenting about the characters and the situations in it.

Subiecte de rezervă

1. Reveal the main characteristics of Byron's romantic poetry as seen in the stanzas from „Childe Harold's Pilgrimage”.

2. Write an analysis of the excerpt out of „The Gold Bug”, you have in your text book.

LIMBA FRANCEZĂ

Subiecte principale

1. Analysez le fragment intitulé „Jannot et Collin”, Montrez quelles idées morales Voltaire a voulu illustrer par ce conte.

2. Analysez le fragment intitulé „La Consultation” (Les Thibault). Caractérisez Antoine.

Subiecte de rezervă

1. Analysez la fable de La Fontaine intitulée „Les obsèques de la lionne”. Montrez comment le fabuliste satirise les courtisans.

2. Caractérisez le père Milton. Insistez surtout sur son patriotisme.

LIMBA GERMANĂ

Subiecte principale

1. Analysieren Sie das Fragment aus dem Theaterstück „Kabale und Liebe” von Friedrich Schiller und zeigen Sie die antif feudale Haltung des Dichters.

2. Analysieren Sie die Erzählung „Die Waage der Balesk” von Heinrich Böll.

Subiecte de rezervă

1. Geben Sie den Ideengehalt des Fragmentes „Deutschland. Ein Wintermärchen” von Heinrich Heine wieder und zeigen Sie, inwieweit es für die fortschrittliche Haltung des Dichters charakteristisch ist.

2. Analysieren Sie das Gedicht „Das Wort meiner Mutter” von Alfred Margul-Sperber und zeigen Sie, inwieweit es für die Persönlichkeit des Dichters charakteristisch ist.

LIMBA RUSA

Subiecte principale

1. Analizați fragmentul „Nabaga Rostova” din romanul „Război și pace” de Lev N. Tolstol.

2. Faceți analiza literară a poeziei „Patria” de E. Evtușenco, relevînd dragostea poetului față de natură.

Subiecte de rezervă

1. Analizați novela „Mumu” de I. S. Turgheniev, relevînd trăsăturile sufletești ale țăranului Gherasim.

2. Analizați fragmentul din romanul „Calvarul” de A. Tolstol, relevînd trăsăturile sufletești ale eroilor principali.

LIMBA LATINĂ

Subiecte principale

1. 1) Să se traducă următorul text:

„Ceterum mihi in dies magis animus accenditur, cum considero quae conditio vitae futura sit, nisi nosmet ipsi vindicemus in libertatem. Nam postquam res publica in paucorum potentium ius atque ditionem concessit, semper illis reges, tetrarchae, vicigales esse, populi, nationes stipendia pendere; ceteri omnes nobiles atque ignobiles, vulgus infimus sine auctoritate, eis obnoxii, quibus, si res publica valeret, formidini essemus”. (Sallustius, De coniuratione Catilinae, XX).

2) Să se delimiteze propozițiile și să se arate felul lor.

2. 1) Să se traducă următorul text:

„Creatique tribuni C. Licinius et Lucius Sextius promulgare leges omnes adversus opes patriciorum et pro commodis plebis: unam de aere alieno, ut, deducto eo de capite, quod usurus pernumeratum esset, id quod superesset, triennio aequis portionibus persolveretur; alteram de modo agrorum; ne quis plus quingenta iugera agri possideret; tertiam ne tribunorum militum comitia fierent, consulumque utique alter ex plebe crearetur”. (T. Livius, Ab Urbe condita, VI, 35).

2) Să se delimiteze propozițiile și să se arate felul lor.

Subiecte de rezervă

1. 1) Să se traducă următorul text:

„Postero die Vercingetorix, concilio convocato, id bellum se suscepisse non suarum necessitatum, sed communis libertatis causa, demonstravit, et quoniam sit fortunae cadendum, ad utramque rem se illis offerre, seu morte sua Romanis satisfacere, seu vium tradere velit. Mitfurum de his rebus ad Caesarem legati. Iubet arma tradi, principes produci. Ipse in munitione pro castris concessit; eo duces producuntur; Vercingetorix deditur, arma prociuntur. Reservatis Haeduis atque Arvernis, si per eos civitates recuperare possent, ex reliquis captivis duo exercituli capita singula praedae nomine distribuit”. (Caesar. De bello Gallico, VII, 89).

2. Să se delimiteze propozițiile și să se arate felul lor.

2. 1) Să se traducă următorul text:

„Igitur, audito fine Augusti,

În spiritul creator care animă documen- tele de partid

Proiectul de Directive și Tezele C.C. al P.C.R. pentru Congresul al X-lea — documente programatice de înaltă valoare teoretică și practică — reprezintă pentru noi toți un amplu și mobilizator program de activitate, de a cărui înfăptuire depinde progresul continuu al României. Spiritul creator care animă aceste importante documente, suflul lor antidogmatic, antisimplist ne îndeamnă la o analiză serioasă a muncii noastre, la stabilirea îndatoririlor ce ne revin, ca slujitorii ai școlii, în aplicarea liniilor lor directorale.

Tezele Congresului al X-lea subliniază obligațiile diversilor factori chemați să contribuie la educarea generațiilor tinere, potențial inepuizabil în transformările revoluționare care se înscriu în istoria țării noastre.

„Școala, familia, Uniunea Tineretului Comunist, instituțiile de artă și cultură, toate organismele sociale și obștești — se arată în Teze — trebuie să-și facă o nobilă misiune din educarea tinerei generații, care este chemată să ducă mai departe făclia progresului social pe pământul patriei noastre”.

„Imi permit să mă opresc în continuare la un paragraf deosebit de important din Teze — și anume acela care privește educarea tineretului în spiritul concepției științifice, materialiste despre natură, și societate, al idealurilor de viață comuniste. În această direcție școala de toate gradele are un mare rol”.

Fără îndoială că realizările obținute până în prezent sînt meritorii, dar ele impun în continuare, celor ce lucrează în rândurile tineretului, sarcini sporite. Predarea disciplinelor de științe sociale va trebui să-și aducă în mai mare măsură aportul la înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe teoretice și practice. Cred că ar fi bine venită introducerea în programul școlii de cultură generală — ceva mai devreme —, a unor noțiuni de filozofie, în forme adecvate vârstei

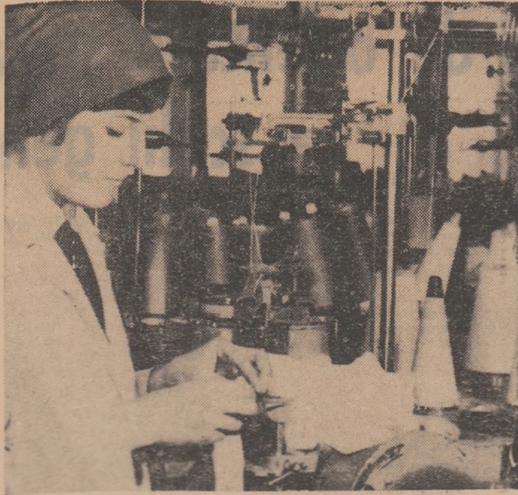
și nivelului elevilor. Insușirea concepției materialiste de către elevi trebuie să constituie o preocupare tot mai susținută a tuturor cadrelor didactice, nu numai a celor care predau științele sociale. Este necesar să sporim eforturile noastre pentru ca elevii să-și formeze încă de pe băncile școlii o bogată cultură marxistă, să facem să crească combativitatea ideologică a acestor tineri împotriva concepțiilor retrograde, idealiste, mistice, a curentelor de idei nestiințifice, pentru promovarea activă a ideologiei partidului comunist.

În raport cu marile sarcini pe care programul dezvoltării țării le ridică în fața întregii societăți va trebui să muncim mai bine pentru ca elevii să cunoască și să înțeleagă politica internă și externă a partidului, poziția sa în principalele probleme ale lumii contemporane, pentru ca tineretul nostru să fie mai strîns legat de viață, de realitățile țării, de problemele care preocupă poporul nostru.

Școala, cu întregul ei corp didactic, poate contribui în mai mare măsură la pregătirea politică a tinerilor, la formarea lor ca viitori cetățeni, participanți activi la realizarea politicii partidului nostru. Se cere de aceea, printre altele, să se acorde o tot mai mare atenție editării unor lucrări cu teme politice care să vină în sprijinul elevilor în studiul științelor sociale și al însușirii documentelor de partid. În acest sens Ministerul Învățămîntului dispune de largi posibilități.

Documentele pentru cel de-al X-lea Congres al P.C.R. deschid noi orizonturi, creează multiple condiții pentru formarea și educarea tineretului, care prin elanul și vitalitatea sa prin idealurile sale generoase constituie o forță activă în făurirea noului curs al istoriei țării.

ELVIRA CINCA
consilier al ministrului pentru problemele tineretului

În atelierul de tricotate al Grupului școlar profesional din Sibiu al Ministerului Industriei Ușoare

Oglindă a unor remarcabile succese

Printre manifestările închinăte celui de al X-lea Congres al P.C.R. și celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist se înscrie și recenta expoziție care s-a deschis la Grupul școlar profesional al Ministerului Învățămîntului de la Galvani-Tei din București. La vernisajul acestei expoziții, care a avut loc recent, au participat tovarășii acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, și Vasile Alexandru, adjunct al ministrului învățămîntului, reprezentanți ai directorilor de învățămînt din alte județe, numeroase cadre didactice.

Peste 500 de piese cuprinse în expoziție sînt mărturie intensă a muncii de instruire teoretică și practică desfășurată în decursul anului școlar în învățămîntul profesional și în învățămîntul profesional și tehnic. Ele atestă că sub îndrumarea cadrelor didactice, elevii au dobîndit o deosebită pricepere și îndemnare, mult spirit creator și o bună stăpînire a tehnicilor. Parcurgînd cele

doi săli în care au fost expuse lucrările remarcabile, în număr și varietate lor, execuția adesea ireproșabilă. În mare parte expozitele au caracter didactic: machete de instalații industriale, de mașini și unelte, panouri, mlaje, albume. În expoziție figurează însă și numeroase produse finite executate de elevi în atelierele școlare. O deosebită măiestrie și o bună însușire a tainelor meseriei dovedesc lucrările executate în cadrul școlilor Ministerului Economiei, Forestiere, ale Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, ale Ministerului Industriei Ușoare, ale Ministerului Industriei Alimentare ș.a.

Datorită realilor lor calități, multe din lucrările prezentate la expoziția de la Grupul școlar Galvani-Tei vor face parte din standul rezervat învățămîntului în cadrul marilor expoziții a economiei naționale ce se va desfășura în luna august la București.

AL. I. V.

REALITAȚI ALE ÎNVĂȚĂMINTULUI NOSTRU

• Creație didactică

Nemulțumirea, de distilată esență și de o elenată tinută etică, față de obșnuit se distinge în ficțiunea morală a multor profesori contemporani ca o particularitate caracteristică. Ea se manifestă ca o dorință vie de a descoperi și afirma noul care poate să constituie un pas mai departe pe itinerarele perfecționării proprii lor profesii, să sporească eficiența, randamentul ei.

Directiile pe care se desfășoară aceste eforturi se ramifică din sfera problemelor pedagogice pe un spațiu larg și divers, deși este vorba mereu de același obiect de studiu — valorile umane care le sînt încredințate de societate cu obligația de a le restitui peste un număr de ani îmbogățite și înnobite cu virtuțile educației. Unul dintre itinerarele care exercită cea mai mare ispită și care la îndrăgii are zeci de ramificații subsidiare este acela care include căile realizării unui cit mai masiv și mai rapid transfer de valori din domeniul cunoștințelor acumulate prin progresul științelor în acela al pregătirii elevilor. Este un fel de competiție între științe și școală. Primarele gonesc telegrafii cunoașterii către culmile de gheață ale marilor adevăruri. Căci de a doua și întrece în a le alimenta cu oameni pregătiți să preia șafeta descoperirilor acumulate pentru a o purta mai repede, mai bine, mai departe decît predecesorii lor. Pentru succesul școlii în această competiție, profesorii caută răspunsul a zeci de întrebări. Cit să fie preluat din domeniul științei pentru a fi transpus în casele cu volum limitat ale disciplinelor școlare? Cum să fie adaptată schema și structura disciplinelor școlare la aceea a științelor respective? Ce instrumente de lucru se cer pentru a deschide cit mai larg receptivitatea copiilor către vasta și din ce în ce mai complexă problematică a științelor? Luni, uneori ani în șir, profesori ca Valentin Georgescu de la liceul nr. 3 din Brașov, Paula Ciocliș de la liceul din Brănești, Marcela Tîrșan de la Școala generală nr. 122, Rodica Nicolaeșcu de la Liceul „Ion Neacșu”, Lidia Penac de la Liceul „N. Bălcescu” din București și nemuritorii alții asemenea lor fac studii, adună nenumărate observații pentru a răspunde unor atare întrebări. Dacă ne-am imagina școlile în care lucrează ei ca pe un fel de laboratoare pentru efectuarea unor teste și complexe experiențe științifice, iar pe acești profesori ca pe niște cercetători în domeniul științei (comparația are, de altfel, ecoplene în datele realității), fiecare din aceste întrebări s-ar constitui ca adevărate teme de cercetare, ca premise de la care pornesc atîrle amănunțite drumuri spre investigația necunoscutului.

Fără tradiționale halate albe, fără recortate și eprubete, așijd în față clase de elevi și părinți să nu facă altceva decît o simplă lecție, profesorii desfășoară cercetări al căror rod se concretizează în perfecționările aduse învățămîntului nostru.

Noul pe care îl descoperă profesorii în cercetările lor nu rămîne circumscriș școlii unde lucrează ei, căci există o rețea de comunicație de natură să le asigure capacitatea de circulație, spre a-și da măsura valorii lor în practica învățămîntului. Denumite de menționat sînt diferitele tipuri de reuniuni științifice ale profesorilor (există o largă gamă de astfel de reuniuni, care încep de la nivelul intranșurii unui

mic număr de profesori dintr-o școală și ajung pînă la dimensiuni de anvergură republicană), create anume pentru a asigura posibilitatea comunicării rezultatelor la care s-a ajuns prin cercetări și experiențe. Pe de altă parte, mulți profesori gravează în adăratele constelații de cercetare științifică organizate în cadrul diferitelor societăți și institute științifice.

O sumară cercetare a listei de autori care semnează volumele apărute sub egida Editurii didactice și pedagogice este și ea edificatoare. Vom înfrîna acolo pe mulți dintre aceia care nu se pot rezuma doar la a-și îndeplini obligațiile de catedră. Cărțile aparținînd profesorilor Victor Tîrcovnicu din Arad, Ion Rețegan din Cluj sau Ion Popescu din București și altele sînt izvorite din dorința ardentă de a împorita o nouă dimensiune științifică procesului educativ. Poate aserțiunile lor nu constituie întotdeauna adevăruri definitive, poate că încă multe răspunsuri rămîn sub semnul îndoielii. Dar efortul, în măsura în care adaugă ceva nou și original deoparte de experiența pedagogică universală, este, neîndoielnic, meritoriu. Meritorie este, de exemplu, tentativa profesorilor clujești Paulu Moraru, Ion Xantus, Marian Bocu și alții de a găsi noi, originale și moderne formule de predare a obiectelor de învățămînt. Nedorind să rămîna la obșnuitele metode de lucru, au căutat modalități de eficiență superioară, apte să imprime practicii pedagogice un randament corespunzător exigențelor moderne ale societății contemporane. Succesul volumului în care s-au adunat concluziile cercetărilor lor, volum care își așteaptă „bunul de tipar” pe masa redacției de pedagogie din Editura didactică, poate să fie sau nu deplin, dar munca lor va fi adăugată cu siguranță o cărămidă în plus la edificiul perfecționării învățămîntului, după cum contribuie la sporirea necontenită a eficienței lui zecile și zecile de noi monștre elaborate de profesori care vor să contribuie la progresul învățămîntului cu oameni pro-

riquozitatea cu care își îndeplinesc îndatoririle strict profesionale, dar și printr-o contribuție mai largă, de un mai cuprinzător folos.

Nu o dată, căutările profesorilor dincolo de granițele obșnuitului capătă concretizare imediată și precisă. Profesora Sulamita Mora de la Liceul nr. 15 din București explică într-o zi în clasă o problemă dificilă de fizică. Elevii o ascultau atenți dar, urmărind pe chipul lor efectul explicațiilor, profesora și-a dat seama că ei nu înțeleg. S-a întrerupt și a verificat. Așa era. La o altă clasă, s-a întâmplat același fenomen. Un coleg consultat i-a confirmat dificultatea. Și alții pășeau la fel. Căutarea unei soluții pentru a face explicațiile clare a preocupat-o zile în șir. Așteptată, căutată, forțată de intensă dorință de a izbîvi și ajutat de un dram de inventivitate, soluția se prezintă dintr-o dată, clară și simplă. Un mic aparat — o combinație de piese geometrice, o planșă, câteva șirme. Înfățișându-se cu el în fața clasei profesora a redus la o simplă muncă aproape schematică problema care părăsise elevilor atât de complicată. Nu peste multă vreme, micul aparat a luat drumul spre forurile specializate însoțit de documentația de rigoare.

Se întimplă nu o dată ca rodul unor astfel de frîntîniri să ajungă a îmbogăți patrimoniul mijloacelor de predare pe care îl folosesc școlile noastre, contribuind de asemenea la perfecționarea învățămîntului.

Dincolo de barierele obșnuitului, începe un alt „obșnuit”. Excepția se transformă în regulă. Cazurile se multiplică pînă la dimensiuni de grup, de colectiv, de masă. Ceea ce pînă ieri era o întâmplare rară devine azi un fenomen frecvent. Performanța capătă atribute de obligație comună, înscrind o nouă treaptă pe spirala progresului.

VICTOR OCTAVIAN

Simpozion despre rolul educativ al tradițiilor revoluționare

Centrul de cercetări pentru problemele tineretului, în colaborare cu C.C. al U.T.C., Institutul de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R. și Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu” de pe lângă C.C. al P.C.R., organizează în zilele de 25—26 iulie a.c., în cinstea celui de al X-lea Congres al partidului și a celui de a 25-a aniversării a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, simpozionul „Tradițiile revoluționare și rolul lor în dezvoltarea conștiinței socialiste, patriotice a tineretului”.

În cadrul acestui simpozion vor lua cuvîntul cadre didactice, cercetători științifici, activiști ai Uniunii Tineretului Comunist care vor prezenta expuneri pe teme ca: „Raportul dintre tradițiile revoluționare și realitatea prezentă — mijloc de formare și dezvoltare a conștiinței socialiste a tineretului”, „Tradiția muncii

voluntar — patriotice și semnificativă și pentru educarea tineretului”, „Rolul educativ-patriotic în formarea profilului politic al tineretului”, „Cultivarea tradițiilor revoluționare — factor esențial în educarea patriotă”, „Rolul tradițiilor revoluționare în formarea unității și fraternității tineretului român și cel aparținînd naționalităților coexistențiale” etc.

Constătuire a geografilor

Între 26 și 29 iulie se vor desfășura, la Cîmpulung-Muscel, lucrările unei sesiuni de geografie pe țară organizată de Societatea de științe geografice în cadrul Congresului al X-lea al P.C.R. și a celui de-a 25-a aniversării a eliberării României de sub jugul fascist. La lucrările sesiunii vor participa aproape 200 profesori de geografie din școlile de la o rază și sate care în perioada 15—25 iulie a.c. au fost prezentați la cele 5 tabere-curs cu program de geografie organizate de S.S.G. în Munții Apuseni, nord-estul Transilvaniei, Tara Hategului, Subcarpații Olteniei și nordul Moldovei. De asemenea, vor lua parte

delegații și invitați de la cele 55 de filiale ale Societății din institutele de cercetări și din învățămîntul geografic universitar.

În cadrul sesiunii se vor prezenta comunicări și referate de specialitate pe teme la: „Desvoltarea geografică a României în cel 25 de ani de construcție socialistă”, „Probleme economice și sociale ale României în anul 1938 și 1968”, „Participarea activă a geografilor și a geografiei românești în mișcarea geografică mondială” etc. De asemenea, vor fi prezentate comunicări și referate în legătură cu unele probleme actuale referitoare la creșterea nivelului predării geografiei în școlile generale și în licee, aspecte mai experimentale: predarea geografiei școlare în alte țări etc.

Vor prezenta expuneri prof. dr. doctor V. Mihăilescu, președintele S.S.G., prof. dr. doctor N. Al. Rădulescu, dr. I. Velcea și prof. I. Surtu — vicepreședini ai Societății, prof. univ. M. Iancu, conf. dr. V. Cucu, conf. dr. Al. Rosu, C. Năstache Ștaț, lector univ. P. Bărgăoanu, precum și profesori de geografie din orașele Cîmpulung-Muscel, Pitești, Carci și București.

Constătuirea se va încheia prin câteva aplicații practice pe teren la zona cîmpului Rucăr-Bram și la hidrocentrala de pe Argeș.

Expoziție școlară la Zalău

Celei de al X-lea Congres al Partidului Comunist Român și celui de a 25-a aniversări a eliberării patriei le este închinată o expoziție școlară județeană deschisă recent în orașul Zalău, județul Sălaj. Organizată de către Inspectoratul școlar județean, în colaborare cu Comitetul județean U.T.C. și Comitetul județean al Organizației Pionierilor, expoziția cuprinde lucrări ale elevilor de toate vârstele, începînd cu cei din învățămîntul prescolar, continuînd cu cei din școlile generale și terminînd cu cei din licee.

Cele 5 săli, peis comparmențate, cuprind lucrări, unele de teme deserte, cîștigate cu motive populare, împietur, creștîntin la lemn, lucrări de traforaj, obiecte de ceramică, sticlărie, costume naționale, mănușuri executate la orez, lucrări în cîră și în ulei, planșoare, machete cartus, motoare, aparate electrice, machete etc. — toate executate în cercurile pe obiecte Al-bumele intitulată „25 de ani de copilărie feroce”, cuprînd fotografii cu aspecte din viața și activitatea pionierilor școlariilor, completează această expoziție.

Poporul însuși își făurește destinul

(Urmare din pag. 1)

fesionale ale tuturor comunistilor”. Principiile democrației interne de partid vor trebui astfel aplicate încît să se asigure un climat propice schimbării creator și fructuos de păreri, exprimării libere a opiniilor, participării tuturor membrilor de partid la elaborarea hotărîrilor, la conducerea treburilor organizatorilor din care fac parte.

Adunările care au avut loc în această perioadă direct premergătoare Congresului al X-lea se demonstrează ca evenimente politice pline de semnificație. Ele marchează un salt calitativ, reprezentînd un aspect caracteristic al dinamicii societății noastre, care-și găsește forme tot mai adecvate, capabile să exprime transformările politice și sociale proprii unei societăți socialiste unde, prin definiție, se realizează un progres continuu. Discutarea Tezelor și a proiectului de Directive ce vor fi su-

puse Congresului al X-lea al P.C.R. a dovedit că acestea exprimă punctul de vedere al întregului partid, dorința fermă manifestată de întregul popor de a continua neabătut politica internă și externă a României. Este vorba de o continuitate dinamică, așa cum e firesc pentru o societate în plină dezvoltare, care nu consideră că a atins nivelul material, nivelul de organizare sau al relațiilor sociale ce pot fi soluții definitive. Viața noastră socială nu este o stare, ci un proces menit să perfecționeze continuu socialismul, să deschidă calea unor noi etape, pînă la atingerea comunismului.

Tezele C.C. și proiectul de Directive au fost amplu dezbătute și în organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt. În cadrul Uniunii societăților științifice ale cadrelor didactice, în presa pedagogică, astfel încît cei aproape 200.000 de membri ai corpului didactic au putut să-și spună părerea cu privire la amplul

program al dezvoltării patriei noastre socialiste. Propunerile, sugestiile precum și adevinele lor depînă la programul cuprins în documentele ce vor fi supuse Congresului al X-lea al partidului semnificativ înalta responsabilitate a slujitorilor școlii pentru misiunea lor de educatori ai tinerei generații, pentru calitatea lor de cetățeni activi ai României socialiste.

Modul concret în care s-a desfășurat discutarea documentelor pentru Congres demonstrează că Tezele Comitetului Central încep deja să prindă viață, să fie aplicate în ce au ele esențial. De o deosebită importanță în programul partidului sînt necetatea democratizare a vieții sociale, apropierea conducerei de mase, funcția de conducere și control a întregului partid asupra tuturor manifestărilor politice. Formula găsită în timpul conferințelor județene de a desemna, încă de la acest nivel, pe acei care vor candida în Congres pentru or-

mare decît delegații la Congres a avut prilejul să voteze pentru realegerea tovarășului Ceaușescu, să-și exprime în acest mod atașamentul față de o politică al cărei simbol a devenit pentru noi toți persoana secretarului general. Prin acest vot, exprimat deja, Congresul capătă un mandat precis din partea întregului partid de a asigura succesul continuării liniei de dezvoltare a României, a politicii sale interne și externe.

Ampla dezbateră a documentelor pentru Congres, vizitele de lucru ale conducătorilor de partid și de stat, ale tovarășului Nicolae Ceaușescu personal în județele țării, în întreprinderi, instituții și unități agricole, constituie o nouă ilustrare a practicii conducerii partidului nostru de a chibzui împreună cu activul de partid și de stat, cu comunistii, cu specialiștii, cu toți oamenii muncii asupra hotărîrilor importante care privesc viitorul țării.

Supunînd dezbaterii întregului popor programul dezvoltării viitoare a țării — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — noi pornim de la faptul că numai pe baza consultării largi a celor ce muncesc, numai asigurînd participarea lor activă la elaborarea hotărîrilor,

a planurilor, numai prin atragerea maselor la munca de înfăptuire a acestor hotărîri putem realiza unul din principiile de bază ale marxism-leninismului, ale societății socialiste — acela ca societatea să fie realmente condusă de poporul însuși care, stăpîn pe destinele sale, își creește în mod conștient viitorul”.

Faptul că partidul nostru dezbate toate problemele politicii interne și externe cu masele de oameni ai muncii este o dovadă a încrederii pe care o are în capacitatea de creație a acestora, a fermei convingeri a partidului că își poate îndeplini misiunea numai în măsura în care obține adevinele unanime a poporului pentru politica sa. În același timp, consultarea permanentă a masei este dovada încrederii unanime a poporului în partid, ceea ce întărește și mai mult hotărîrea partidului de a merge neabătut pe calea înfăptuirii politicii sale interne și externe.

Sensul politic al consultării maselor largi populare constă în aceea că partidul, care este el însuși emanația poporului,

îndeplinește în mod armonios rolul său conducător ridicînd poporul la conducerea întregii activități sociale, înfăptuind cerința socialismului și comunismului de a se asigura ca, într-un front unic, pe baza principiilor marxist-leniniste, toți cei ce muncesc să devină constructori conștienți ai societății socialiste.

În acest spirit, Tezele C.C. al P.C.R. pentru Congresul al X-lea exprimă necesitatea perfecționării în continuare a cadrului organizatoric și instituțional al democrației socialiste în care cetățenii să-și poată exprima liber și nestîngherit opinia asupra modului în care se gospodăresc treburile țării, se înfăptuiesc hotărîrile partidului și statului, să poată critica neajunsurile ce apar în activitatea organelor de partid, de stat și obștești, să facă propuneri pentru remedierea acestora, participînd cu toată energia și pricepera la înfăptuirea lor, la progresul societății. Vor fi tot mai larg dezvoltate formele obștești de dezbateră a principalelor probleme politice și sociale, a pro-

iectelor de legi și hotărîri, schimbările de opinii, constatarea, acordîndu-se toată atenția spiritului rolului opiniei publice în conducerea vieții sociale.

Reflectare grăitoare a dezvoltării democrației interne de partid, a democrației socialiste în general, dezbateră largă a problemelor fundamentale ale politicii interne și externe imprimă forță și realism măsurilor elaborate de partid, chează și înfăptuirea lor în cele mai bune condiții, stimulează elanul constructiv al poporului. În cadrul acestui uriaș forum colectiv, membrii de partid, toți oamenii muncii aduc un plus de gândire și experiență la rezolvarea unor probleme hotărîtoare pentru evoluția vieții materiale și spirituale a întregului popor, ceea ce va face ca programul pe care-l va adopta Congresul al X-lea să reprezinte cu adevărat voința și gîndirea colectivă a partidului, a clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, a întregii noastre societăți.

Cîteva propuneri privind îmbunătățirea educației fizice

Occupînd prin conținutul ei, cit și prin formele sale de organizare, un loc important în formarea multilaterală a tinerilor generației, educația fizică este chemată să răspundă mereu mai bine exigențelor permanente sportive existente în acest domeniu. În rîndurile ce urmează vom face în acest sens o serie de propuneri care vizează activitățile de educație fizică în clasele V—VIII ale școlii generale.

Considerăm, în primul rînd, că pot fi aduse îmbunătățiri substanțiale probelor și normelor de control — principalul mijloc de apreciere a activității elevilor. După părerea noastră, pentru ca aceste probe și norme să constituie indici obiectivi de apreciere a nivelului pregătirii fizice generale a elevilor se cere ca ele să acționeze la nivelul maxim al posibilităților fiecărui elev în parte. Cu alte cuvinte, se impune o strictă individualizare a normelor de control — pe probe. Pe baza evidențelor inițiale, obținute în urma unor concursuri organizate pe clase, la început de an, se poate stabili norma ce o va avea de îndeplinit fiecare elev la toate probele de control. La unele probe cu caracter mai tehnic — cum este, de exemplu, săritura la înălțime — dacă norma de control inițială nu este semnificativă, elevii necunoscuți procedurii, ea va putea fi fixată după 2—3 lecții.

Și pînă acum unii profesori au folosit în acest mod normele de control. Dar de la existența unor cazuri izolate și pînă la generalizarea obligatorie a acestui procedeu mai sînt de rezolvat o serie de probleme. Prima problemă este introducerea obligatorie a evidențelor inițiale și finale pentru fiecare elev și probă de control. În așa fel încît, de exemplu, fiecare elev din clasa a VI-a să știe precis, în trimestrul III, cît cm. are de recuperat la săritura în înălțime și cît m. la aruncarea mingii de oină la distanță. Folosind în acest mod, probele și normele de control ar deveni în adevăr principalul mijloc de apreciere a interesului și strădaniei depuse de fiecare elev și, de ce n-am spune-o, și de fiecare profesor cu fiecare elev în parte.

O altă problemă ce se cere rezolvată este, după părerea noastră, aceea a fixării probelor de control în programele claselor V—VIII. În actualele programe, deși se subliniază clar și precis că sarcina principală a educației fizice o constituie dezvoltarea fizică multilaterală a elevilor, probele de control mută centrul de greutate pe latura tehnică a execuțiilor. Astfel, în clasele V—VIII, din totalul de 36 de probe de control pentru băieți, numai 14 se adresează direct dezvoltării fizice, în timp ce restul, adică majoritatea, au în vedere în primul rînd latura tehnică a execuției. Așa stau lucrurile, de exemplu, cu toate probele de control referitoare la jocurile sportive, la mersul în echilibru și întoarcerea de 180°. Faptul acesta a determinat și o orientare necorespunzătoare a activității profesorilor în lecțiile de educație fizică.

Dacă probele de control ar avea în vedere în primul rînd obținerea unor indici ridicai ai dezvoltării fizice armonioase, în funcție de particularitățile de vîrstă, s-ar asigura o altă direcție de orientare a lecțiilor, acestea urmînd numai educarea unuia sau mai multor calități fizice. Probele de control ar putea consta în acest caz în probe sau exerciții de atletism și gimnastică — de exemplu săritura în lungime, flotări etc. — pentru ca normele lor să poată fi apreciate concret în secunde, centimetri sau număr de repetări. Considerăm că este indicată stabilirea probelor de control numai din atletism și gimnastică, întrucît acestea sînt discipline ce stau la baza activității de educație fizică în școala generală.

Se ridică o serie de probleme și în legătură cu conținutul jocurilor sportive. Actualele programe prevăd, pentru clasele V—VIII, învățarea unor elemente și procedee din două jocuri sportive. Concepute inițial ca mijloace ale dezvoltării fizice armonioase jocurile sportive prevăzute în programe au fost transformate, în practică, în singurul scop și mijloc al orelor de educație fizică (handbalul), sau în divertisment (baschetul și voleiul). Acest lucru a fost facilitat de faptul că sînt așezate pe aceeași treaptă cu atletismul și gimnastica. Fără discuție că orice joc sportiv poate fi în același timp și mijloc al dezvoltării fizice armonioase, dar aceasta numai după ce este cunoscut și repetat în condiții din ce în ce mai complicate. În programa claselor V—VIII, însă, sarcinile legate de jocurile sportive se opresc la stadiul de învățare. Se știe că metoda indicată pentru învățarea jocurilor sportive în școala generală este cea globală. Dar cum învățarea fiecărui joc sportiv are în vedere mai ales suitele de procedee, structuri sau complexe, înseamnă că și programa trebuie să se oprească la astfel de exerciții. De asemenea, programa este chemată să țină seama de faptul că orele de educație fizică trebuie să cuprindă și elemente de joc, precum și de faptul că, jucîndu-se, elevii vor învăța mai repede și mai bine.

După părerea noastră, pentru a fi un mijloc eficient al dezvoltării fizice armonioase, orice joc sportiv trebuie învățat pe baza unor metode moderne, verificate, care să poată fi folosite în condițiile predării în școala generală. Ni se pare indicată, în această privință, metoda condițiilor de joc. Plecînd la fiecare joc sportiv de la jocurile pregătitoare urmate de jocuri cu efectiv redus (1x1, 2x2), pe tărîm redus, continuînd cu jocuri care limitează folosirea unor procedee, ajungînd pînă la jocurile cu tîm — bilaterale, cu efectiv normal și pe terenuri normale, se pot realiza exerciții cu mare valoare motrică și fizică. Sintem de părere că jocurile sportive trebuie să constituie în școala generală mijloace auxiliare activității indirecte în lecția de educație fizică, în timp ce atletismul și gimnastica trebuie să

Tenisul — un sport în plină ascensiune în noi. O dovadă în plus este și marea afliuență de care se bucură centrul de copii de la Stadionul tineretului din București de sub conducerea profesorului C. Caraluliu.

Care oare dintre elevii de azi va lua locul campionilor noștri Tîriac și Năstase?

constitue mijloacele principale și activitatea directă. Considerăm că, pentru majoritatea școlii noastre generale, este indicat să se folosească un singur joc sportiv, ales în funcție de tradiția școlii respective, de baza materială existentă și de specializarea profesorului.

Firește că partea fundamentală a fiecărei lecții trebuie consacrată direct activității principale: dezvoltarea fizică armonioasă și pregătirea psihică de control. În condițiile în care majoritatea orelor de educație fizică reclamă lucrul pe grupe în partea fundamentală, profesorii ar datora să se ocupe direct și permanent de grupele ce efectuează exerciții de atletism și gimnastică și indirect de celelalte grupe. De altfel, la jocurile sportive, dacă toți elevii grupele sînt cuprinși în joc, problemele ce se pot ridica nu reclamă prezența directă și permanentă a profesorului, cu altă mai mult cu cît elevii trebuie deprinși să se organizeze și să rezolve singuri unele probleme.

Acestui mod de a privi jocurile sportive i s-ar putea reproșa lipsa multilateralității și varietății. Este adevărat, dar pentru realizarea multilateralității fiecare școală ar trebui să dispună de 4—5 terenuri (două de baschet și trei de volei sau handbal). Ni se pare mai indicat, de aceea, un singur joc sportiv, pe 2—3 terenuri, activitatea principală din oră fiind axată, în partea pregătitoare ca și în partea fundamentală, pe atletism și pe gimnastică. În această situație atletismul și gimnastica ar putea rezolva și sarcinile celorlalte două jocuri sportive, absent. (De exemplu, alergarea de rezistență în școlile unde se practică voleiul, săriturile și îndemnarea acolo unde se practică handbalul etc.). În ce privește varietatea, aceasta se asigură prin ceea ce joacă elevii, ci mai ales prin sarcinile jocului și prin modalitățile de rezolvare a acestor sarcini. Dezvoltat în această privință, un rol deosebit îl vor avea programele, care și la jocurile sportive trebuie să prevadă cele mai moderne procedee metodice. Cît despre faptul că la jocuri nu se prevăd probe de control în școala generală, credem că aceasta nu influențează negativ dorința de joc a elevilor. Dimpotrivă, ei vor juca mai bine și mai mult.

După părerea noastră, realizarea acestor propuneri va asigura

o mai strînsă legătură între activitatea obligatorie de educație fizică și activitatea sportivă extracurriculară. Evidența individuală concretă și curată a indicilor dezvoltării fizice ar influența pozitiv performanța, iar de practicare în masa a orelor de sportiv ar beneficia atât sportul de performanță, cît și cel de masă.

Fără pretenția de a fi epuizată toate aspectele predării educației fizice în școala generală, vom fi mulțumim dacă unele din problemele ridicate vor atrage atenția celor care se ocupă de predarea educației fizice în clasele V—VIII.

Asistent VASILE GHENADE
Institutul pedagogic Baia Mare

Realizări și perspective în educația estetică a elevilor

LA MUZEUL DE ARTĂ

Dacă în materie de literatură, știință, limbă străină, desen, muzică etc., orice adolescent pasionat de studiu găsește căile pe care să-și dezvoltă educația pornind de la asimilarea cunoștințelor preluate în școală, ne putem întreba pe drept cuvînt: cu ce începe educația tineretului în domeniul cunoașterii și înțelegerii istoriei artelor? Cu lecțiile preluate o dată pe săptămîna la secțiile umanistice ale liceelor? Și încă, ar însemna să ignorăm cel puțin jumătate din numărul elevilor — cei ce frecventează secțiile rețele. În cultura tinerilor se instalează astfel un gol pe care nu-l pot suplini nici puținele lecții din școală, nici lecturile în domeniul respectiv și nici emisiunile de artă ale televiziunii. Căci înțelegerea ariei care mai ales cunoașterea nemijlocită a unui număr de mai mare de opere. Fără o orientare sistematică în aprecierea operelor de artă, fără cunoașterea caracterelor și stilurilor care s-au născut și s-au răspîndit în diferite epoci în lume, fără stabilirea unor judecări de valoare temeinice, ar nu poate fi înțeleasă și nu poate alimenta cu folos formarea personalității adolescentului.

Pentru a completa acest gol în cultura colectivului Muzeului de artă al R.S. România a inițiat pentru elevi, încă din anul școlar 1967/1968, un ciclu de 12 lecții de istoria artei cu aplicații practice prin studierea artiștilor plastici și a operelor existente în muzeu, în original sau în reproducere. Anul I, 200 de elevi de la secțiile umaniste ale liceelor „E. Reșcuț”, „C. A. Rosetti”, „Dr. Petru Groza”, „Mihail Viteazul”, „Ion Neculce”, „Dimitrie Cantemir” și altele au frecventat cu regularitate aceste lecții. A fost o experiență interesantă și

pentru ei, și pentru profesorii lor, ca și pentru noi, muzeografi. Lecțiile organizate în cadrul muzeului au linia seamă de nivelul claselor, considerat prin programa de învățămînt, și de perioadele din istoria artelor plastice ce puteau fi ilustrate prin opere aflate la dispoziția muzeului. Exponerile (desfășurate în sala de conferințe a muzeului și avînd o durată de 30—40 de minute), au fost exemplificate prin opere originale sau cu ajutorul proiectiei de diapozitive colorate. Vizionarea operelor originale o avut loc în Galeria muzeului, unde elevii au putut, la fiecare lecție, încă ca 30 min. Evident că expunerile însoțite de vizionarea operelor în original au fost cele mai avîntajoase, prilejuind un contact direct cu opera, stimulînd emoția estetică și transmînd noțiuni legate de cunoașterea lucrărilor sub raportul limbajului plastic caracteristic principalelor etape, stiluri și artiști.

A transmite cunoștințe și a nu verifica recepționarea lor, cu altă mai mult cu cît în domeniul științelor o noțiune greșit înțeleasă poate crea confuzii grave, ar fi fost insuficient. De aceea, lecțiile au fost dublate de un control permanent, exercitat în forme diferite, după cum o cereau împrejurările. S-au purtat astfel discuții spontane în sălile de expunere, ori s-au folosit chestionare orale înregistrate pe bandă de magnetofon, în special la „citirea” plastică a operelor. Colaborînd cu profesori de specialitate și cu psihologi, am urmărit grupele de elevi de-a lungul circuitului lecțiilor, purtînd ulterior cu ei discuții legate de înțelegerea operelor plastice. Prin asemenea metode am putut să exercităm un

control asupra roadelor muncii noastre și să stabilim criteriile pentru îmbunătățirea muncii pe care o desfășurăm.

Rezultatele obținute pînă acum ne permit să apreciem că am lucrat cu folos, că activitatea noastră contribuie la modelarea unei personalități complexe. Ne-a fost un stimulent prețios ajutorul cadrelor didactice și al Inspectoratului școlar al Consiliului municipal al Capitalei. Ne-am bucurat să constatăm interesul deosebit pe care l-a stîrnit acțiunea noastră în mediul școlar; deși avînd la început mai mult un caracter experimental, această acțiune s-a bucurat de o mare aderență printre elevi. Un rezultat pozitiv remarcabil îl constituie în prezent participarea unor elevi la conferințele organizate de muzeu pe timpul verii și consultarea de către aceștia a bibliotecii muzeului.

Odată cu deschiderea anului școlar 1969—1970 intenționăm să dăm cursurilor o mai mare extindere, cuprinzînd și elevi care nu studiază istoria artelor în cadrul școlii. Ca și pînă acum, lecțiile (dintre care 6 vor fi dedicate artei românești și 6 artei universale), vor urmări sistematic sprijinirea muncii de educație estetică a elevilor din liceele de cultură generală, dezvoltarea gustului lor pentru frumos și a posibilităților de înțelegere a variatelor sale modalități de exprimare de-a lungul principalelor etape pe care le-a cunoscut evoluția artelor plastice. Un program încă modest, poate, dar o bază pentru tinerii care doresc să aprofundeze acest domeniu.

EUGENIA GAVREA
muzeograf principală la Muzeul de artă al R.S. România

Învățătorul unor pictori de 11 ani

Acum douăzeci de ani, pe strada din clasa a VI-a din Școala nr. 1 din Cluj, un băiețel de 11 ani, Ion Mărgescu, a început să deseneze. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator. Ion Mărgescu, elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj, a început să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator. Ion Mărgescu, elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj, a început să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator. Ion Mărgescu, elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj, a început să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator. Ion Mărgescu, elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj, a început să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

Ion Mărgescu este elevul de onoare al Școlii nr. 1 din Cluj. El a învățat să deseneze de la tatăl său, Ion Mărgescu, un pictor amator.

secvențele

Consfătuire națională de geobotanică în Maramureș

Secția de botanică a Societății de științe biologice a organizat în județul Maramureș, între 18 și 26 iulie a.c., cea de-a VII-a consfătuire națională de geobotanică. La această manifestare și-au dat întâlnire botaniștii care lucrează în învățămîntul superior biologic și agricol, cercetătorii din instituțiile centrale și departamentale, cadre didactice din învățămîntul liceal.

Consfătuirea are drept scop dezbaterea unor probleme teoretice și aplicative privind valorificarea deplină a resurselor vegetale din țara noastră și în special a celor din județul Maramureș. Se realizează de asemenea, cu acest prilej, un larg schimb de experiență cu botaniștii și specialiștii protozoizi și alivoli care lucrează în județele Satu Mare și Maramureș.

Participanții la consfătuire s-au deplasat pe traseul Satu Mare—Sigheț—Borșa—Baia Mare, vizitînd peisajele și pădurile cele mai caracteristice, rezervații naturale ș.a., unde vor analiza diferite aspecte privind inventarierea și cartarea vegetației, acțiunile necesare pentru o judicioasă valorificare a acestora. De asemenea ei vor acorda consultații specialiștilor din întreprinderile agricole și silvice de stat și cooperatiste de pe traseu.

Modernizarea predării în atenția profesorilor de fizică și de chimie

Recent s-a desfășurat la București o consfătuire a profesorilor de fizică și de chimie, organizată de S.S.F.C. cu concursul filialei Brașov. Lucrările consfătuirii, a căror tematică a constituit-o modernizarea conținutului și metodelor fizicii ca obiect de învățămînt, au fost deschise de acad. prof. dr. docent Th. V. Ionescu, președintele S.S.F.C. Au fost prezentate conferințele „Pedagogie, cibernetică și instruire programată”, de dr. V. Bunescu, director în Ministerul Învățămîntului și Științelor, și „Aplicarea metodei fizicii în învățămîntul și în activitatea profesională”, de prof. Rodica Nicolaiuc (București).

La ambele secții discuțiile au fost vii, demonstrînd că la rîndul cadrelor didacti-

ce există un larg interes pentru problemele legate de modernizarea predării.

În continuare a avut loc conferința pe țară a S.S.F.C. După cuvîntul de deschidere, rostit de acad. prof. dr. docent Th. V. Ionescu, președintele S.S.F.C., și cuvîntul rostit de dr. V. Bunescu, director în Ministerul Învățămîntului și Științelor, secretarul general al S.S.F.C., a prezentat darea de seamă a Societății, iar prof. dr. docent Gh. Brătescu raportul comisiei de cenzori. Numeroasele discuții care au urmat au subliniat realizările dobîndite de S.S.F.C., precum și sarcinile care stau în fața acesteia. Participanții au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea activității. A urmat apoi alegerea membrilor consiliului S.S.F.C. și a membrilor biroului. Ca președinte a fost reales prof. dr. docent Th. V. Ionescu.

N. S.

Set de diapozitive pentru studii limbilor străine

Un colectiv de profesori de specialitate — Mariana Tîrnuș, Marcel Baras, Alfred Fink și Eugen Nov-

icov — a realizat în cadrul studioului „Animafilm” un set de diap

O etapă nouă în activitatea Federației Internaționale a Sindicatelor Educatorilor

Recent a avut loc la Damasc, în Republica Arabă Siria, Conferința statutară a F.I.S.E. urmata de sesiunea Comitetului administrativ nou ales.

Conținutul documentelor prezentate de secretariatul F.I.S.E. și de comisiile acestuia, precum și intervențiile participanților la discuții au trasat un sugestiv tablou al școlii și cadrelor didactice din toate regiunile lumii, al luptei pe care educatoarii din diferite continente, grupați în organizațiile lor sindicale și profesionale, o desfășoară pentru democratizarea și dezvoltarea învățământului, pentru asigurarea unor condiții mai bune de muncă și de viață, pentru pace și progres social. A fost demonstrat încă o dată rolul important pe care-l dețin slujitorii școlii și culturii, alături de producătorii bunurilor materiale, în marile victorii reputeate de societatea omenescă în mersul ei neîntrerupt pe drumul bunăstării și civilizației. Din analiza contextului general social-politic în care acționează cadrele didactice, a realizării înfăptuite și a greutăților întâmpinate în diferitele regiuni ale lumii, se desprinde necesitatea luptei unite a tuturor forțelor progresiste, chemate să-și dea o contribuție din ce în ce mai mare la valorificarea în interesul umanității a tuturor resurselor materiale și spirituale ale omenirii.

În condițiile vieții contemporane, F.I.S.E. își îndeplinește cu succes îndatorirea de a milita pentru consolidarea și largirea solidarității internaționale a educatorilor din întreaga lume, de a asigura alianța educatorilor cu clasa muncitoare și cu păturile progresiste pentru înlăturarea dominației politice și economice a monopoliștilor și pentru construirea unei noi societăți, lipsite de exploatare, în care învățământul, adaptat cerințelor revoluției științifice și tehnice mondiale, să noată contribuții din plin la dezvoltarea plenară a capacităților intelectuale și morale ale omului, la fericirea lui. Pe această linie se înscriu multiple manifestări internaționale — conferințe, colocvii, seminarii — organizate direct sau cu participarea F.I.S.E. în perioada care a trecut de la precedenta conferință statutară (Alger, 1965). Dar ceea ce am dori să comunicăm cu deosebire cadrelor didactice și organizațiilor sindicale din țara noastră se referă, mai ales, la activitatea de perspectivă, întrucât atât în fața F.I.S.E. cât și a fiecărei uniuni naționale a educatorilor se deschide o perioadă bogată în acțiuni menite să influențeze în multe privințe dezvoltarea mișcării sindicale și perfecționarea procesului de instruire și educare a tinerelor generații.

În acest sens, F.I.S.E. și-a propus să organizeze sau să sprijine un program apt să contribuie la rezolvarea problemelor specifice care stau în fața organizațiilor sindicale regionale de învățământ. În America Latină, de exemplu, unde se pun probleme legate de reforma școlară, de lupta contra agresiunii culturale a imperialismului, de apărarea libertăților democratice și a drepturilor sindicale, de autonomia universitară etc., va fi organizat un seminar latino-american care va avea loc în septembrie 1969, în Chile. În Africa, o masă rotundă care va avea loc la sfârșitul acestui an sau la începutul anului viitor va lua în discuție aspectele luptei pentru lichidarea analfabetismului, rezistența împotriva penetrației neo-colonialismului, pregătirea cadrelor calificate pentru învățământ, organizarea luptei pentru interese economice și sociale ale educatorilor. La reuniunea internațională programată pentru anul 1971 într-una din țările Asiei se vor lua în dezbateră situația învățământului și drep-

țurile cadrelor didactice, ca și situația femeilor educatoare. Organizațiile sindicale europene vor discuta cooperarea între sindicate, pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice, educația permanentă etc. În legătură cu problemele care privesc securitatea europeană, F.I.S.E. și-a propus să organizeze o acțiune pentru examinarea căilor de folosire a posibilităților de care dispune învățământul în scopul educării tineretului în spiritul păcii, al înțelegerii și respectului între popoare.

În afară de activitățile cu caracter regional, F.I.S.E. prevede continuarea și largirea acțiunilor pe linia aplicării Recomandării UNESCO-OIM privind soluționarea problemelor generale legate de condițiile sociale și economice ale personalului didactic: aprofundarea în mai mare măsură a aspectelor pe care le determină în cadrul diferitelor categorii de educatori, schimbările structurale intervenite în dezvoltarea învățământului precum și precizarea și difuzarea problemelor legate de modificările impuse pedagogiei de utilizarea mijloacelor tehnice audio-vizuale, progresul psihologiei copilului și a adolescențului, noile scopuri ale educației, de cunoașterea ideilor și realizărilor pedagogice progresiste etc.

Proclamat „an al educației” de către Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite, anul 1970 va prileji desfășurarea unui vast program de manifestări înfăptuite din inițiativa sau cu participarea F.I.S.E., pe teme variate privind analiza situației din învățământ și a cauzelor care o provoacă, stabilirea obiectivelor esențiale, cantitative și calitative ale școlii și cadrelor didactice, mărirea creditelor afectate educației, înțărirea cooperării internaționale etc.

De o deosebită importanță pentru mișcarea sindicală internațională a educatorilor va fi prin conținutul său, prin caracterul unitar și urmările care li se prevăd pentru întărirea unității de acțiune internațională a cadrelor didactice, cea de a V-a Conferință Internațională F.I.S.E. care va avea loc la Berlin pe tema: „Școala, cadrele didactice și sindicatele din învățământ în societatea actuală”. Bine pregătită din punct de vedere organizatoric, tematic și fundamentală prin conținutul său interesant și cuprinzător, ca și prin valabilitatea concluziilor pe care le va adopta, Conferința va constitui un eveniment plin de consecințe favorabile pentru întreaga activitate a F.I.S.E. Importanța ei rezidă, de altfel, și în situația de activități prevăzute atât în etapa precedentă cât și în cea următoare desfășurate ei, printre care se poate menționa colocviul cu tema: „Influența și aplicarea ideilor lui Lenin asupra educației”, organizat în cinstea celei de a 100-a aniversări a nașterii marelui geniu revoluționar.

Participanții la Conferința de la Damasc, reprezentanți ai 26 de organizații sindicale din toate continentele lumii, au ascultat cu mult interes relatările privind preocupările cadrelor didactice din țara noastră care, angajate cu toate forțele și capacitățile lor creatoare în lupta unită a întregului popor pentru făurirea deplină a socialismului întimplă cel de al X-lea Congres al P.C.R. și cea de-a XXV-a aniversare a eliberării României de sub jugul fascist cu noi realizări în munca de instruire și educare a tineretului. Taboul luminos și dinamic al dezvoltării și perfecționării învățământului românesc, unul din factorii primordialii ai ridicării poporului nostru pe culmile civilizației și progresului uman, a demonstrat în fața delegațiilor la conferință și, prin el, a educatorilor lumii atenția

pe care partidul și statul nostru o acordă școlii și slujitorilor ei, aceluia care prin pregătirea lor profesională și rolul pe care-l îndeplinesc în societate, sînt chemați să-și dea o contribuție cât mai valoroasă la elaborarea și aplicarea în viață a politicii de instruire și educare a tinerelor generații de constructori ai socialismului și comunismului. În măsură corespunzătoare, ca cea mai largă organizație profesională de masă a cadrelor didactice din țara noastră și ca membră a F.I.S.E., Uniunea sindicatelor din învățământ și cultură din România s-a prezentat în fața Conferinței cu o amplă și variată activitate, din care s-a putut desprinde, atât dorința de a se informa tot mai mult, pe baza participării la acțiuni internaționale și a contactelor bilaterale, în scopul îmbunătățirii propriei munci, cât și hotărârea nestrămutată de a-și da o contribuție eficientă la îmbogățirea experienței comune în vederea asigurării rolului ce se cuvine învățământului și educației în făurirea, prin mijlocirea culturii, a climatului de înțelegere între popoare. În acest sens, subliniind ideea din Raport cu privire la organizarea unei întâlniri a sindicatelor educatorilor din țările Europei, delegația noastră a considerat că o astfel de acțiune ar aduce o contribuție importantă la consolidarea securității pe continentul nostru și a propus discutarea unei teme care ar putea interesa toate organizațiile sindicale de afilieri diferite: „Rolul cadrelor didactice și al organizațiilor lor profesionale în educarea tineretului în spiritul păcii, înțelegerii și cooperării între toate statele europene”.

O evidență importantă pentru buna desfășurare a lucrărilor Conferinței a avut poziția delegației sindicale noastre în caracterizarea situației politice generale și în precizarea opiniei cu privire la căile de restabilire și consolidare a păcii în lume. Susținând cu fermitate politica principială, consecventă și constructivă a partidului și statului nostru în problemele internaționale, delegația Uniunii Sindicatelor din învățământ și cultură din Republica Socialistă România a precizat că un popor care, el însuși luptă de libertate în anumite momente ale istoriei sale, își construiește acum propria fericire, bucurându-se din plin de binele muncii pașnice, nu poate decât să dorească din toată inima pentru sine și să militeze cu hotărâre pentru a asigura în toată lumea pacea, încrederea și înțelegerea între popoare, apărarea pe temeiul solidarității și independenței, egalității și drepturilor și neamurilor în treburile internaționale.

Documentul final al Conferinței — Rezoluția generală — și atmosfera sobră și prietenoasă în care s-au desfășurat lucrările au justificat astfel cu prisosință cuvintele din conținutul intervențiilor principale ale delegațiilor noastre: „Ne exprimăm încrederea în spiritul de cooperare care a caracterizat întotdeauna activitatea Federației noastre internaționale și care, evident și cu această ocazie, ne-a permis să încheiem cu bune rezultate această Conferință, ceea ce va constitui un ajutor prețios pentru activitatea noilor organe de conducere care vor fi alese. Am dori să asigurăm pe participanții la Conferință că Uniunea Sindicatelor din învățământ și cultură din România va face, și în viitor, tot ce va sta în puterea ei pentru a-și aduce contribuția la dezvoltarea și perfecționarea activității F.I.S.E., la creșterea prestigiului și a rolului său în mișcarea sindicală internațională a cadrelor didactice”.

C. DRĂGULESCU
președintele Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățământ și cultură

În stațiunea tinerilor naturaliști din Timișoara

Olimpiada de matematică

(Urmare din pag. 1)

care se vedea bucuria și căldura, am fost mișcat de amabilitatea românească. Este pentru prima oară când vizitez România, dar îmi propun să revin pentru a o cunoaște mai bine.

Olimpiada de matematică m-a învățat multe. Cred că ea ar trebui să se extindă, perfecționând mereu forma și stilul problemelor care sînt rezolvate. Mulțumesc României pentru modul cum a organizat acest concurs și cum ne-a primit”.

AKE H. SAMUELSEN, profesor la Universitatea din Oslo, Norvegia — Suedia ne-a înmănat bucuria pe care o are pentru faptul că a participat la olimpiada „Participarea la cea de-a XI-a olimpiadă de matematică, care s-a desfășurat în România — a declarat d-nea — a fost pentru mine o experiență foarte interesantă. Am avut înțelegere din partea profesorilor și concurenței din delegația suedeză apreciază mult ospitalitatea pe care ne-a găsit-o în România”.

„Cea de-a XI-a Olimpiadă Internațională de matematică — a spus HODI ENDRE, conducătorul delegației din R.P. Ungară — a fost una din cele mai bine organizate. Subliniez deosebită atmosfera calmă și prietenoasă care a dominat în tot cursul Olimpiadei.

Nivelul concursului a crescut simțitor față de anii precedenți. Acesta se reflectează, pe deoparte, în nivelul mai înalt al temelor concursului, iar pe de altă parte în faptul că premiul I nu s-a acordat decât a celor concurenți care au atins nivelul maximal. Sintem mulțumiți de rezultatul obținut de echipa noastră, care a luat unul din premiile din instituțiile de învățământ și cultură.

lejul olimpiadelor ne-au permis să cunoaștem viața harnicului popor al României, frumusețile țării și succesele vieții sale economice și culturale”.

IOSEF MORAVUK, din R.S. Cehoslovacă, ne-a spus: „Olimpiada a fost foarte bine organizată. La fiecare pas am simțit grija atentă a gazdelor noastre. Deși am participat un număr redus de țări, organizatorii întreprinderii s-au achitat foarte bine de sarcinile lor.

Considerăm un rezultat deosebit de pozitiv al Olimpiadei faptul că tinerii din 14 țări au luat noi prietenii care, desigur, vor fi continuate în viața personală și în activitatea științifică. Prietenii noștri români li se cuvin mulțumiri cordiale pentru că, prin grija lor, au înlesnit acest lucru.

Elevii noștri au rămas cu velle mai adînci impresii din vizitarea unor regiuni bogate în frumuseți naturale și istorice și din cu ei amintiri frumoase despre dezvoltarea socialistă a României.

Ne este greu să exprimăm dragostea cu care am fost încantați, atenți și grija pe care ne-au acordat-o cei cu care ne-am întâlnit. Dorim prietenilor noștri români multe succese în construirea minunată a țării”.

ARY VAN TOOREN, din conducerea Delegației olandeze, ne-a declarat că din Olimpiada actuală a avut de învățat foarte multe cu privire la modul cum vor trebui pregătite elevii olandezi pentru Olimpiadele viitoare și și-a exprimat admirația pentru nivelul la care s-au prezentat tinerii din unele țări, printre care și România. După ce a apreciat ca deosebit de bună ospitalitatea de care s-au bucurat participanții la olimpiadă a încheiat cu românescul „mulțumesc”.

Excursiile organizate cu prilejul olimpiadelor

INSTITUTUL DE CONSTRUCȚII-BUCUREȘTI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- Șef de lucrări la Catedra de Electrotehnică, disciplină „Instalații electrice, Electrotehnică, pompe și stații de pompare, poziția 8 din statul de funcțiuni.
- Șef de lucrări la catedra de Instalații, disciplină „Instalații sanitare și de gaze”, poziția 9 din statul de funcțiuni.
- Asistent la Catedra de Construcții hidrotehnice, disciplină „Construcții hidrotehnice” poziția 10 din statul de funcțiuni.
- Asistent la Catedra de Electrotehnică, disciplină „Automatizări și acționări”, poziția 14 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune la Secretariatul Rectoratului din București Bd. Republicii nr. 176, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România:

- pentru posturile de șef de lucrări, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial;
- pentru posturile de asistent în termen de 15 zile de la data publicării acestui anunț, în Buletinul Oficial.

Cei ce funcționează într-o instituție de învățământ superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului sau directorului acesteia. Înscrierea la concurs.

Concursul se va tine la sediul Institutului, în termen de 3 luni de la publicarea acestui anunț.

ANUNȚ

ABSOLVENTELE școlii normale din Buzău, promoția 194', sînt invitate la înfrînirea de 25 ani de la absolvire, ce va avea loc în Buzău, pe data de 30 august 1969.

Relații: învățătoarea Jeana Antache (Glinisch) Comuna Rosetti, județul Buzău.

Cu 7 sticle goale...
predîndu-le la centrele de valorificare

IRVA

am cumpărat una plină!

BIBLIOTECA

Dicționar de etică pentru tineret

Apariția primului „Dicționar de etică pentru tineret” (Editura politică, 1969), constituie un sprijin de seamă în procesul formării conștiinței socialiste a tinerii generații.

Elaborat de un colectiv de cadre universitare și de cercetători științifici (coordonarea lexicografică Luiza Seche; coordonarea al volumului Ovidiu Trănea, doctor în filozofie) dicționarul abordează, întemeiat pe concepția marxistă despre etică și morală, numeroase domenii lămurind tinerilor atât problemele clasice ale eticii teoretice, cât și cele ale moralei socialiste. El prezintă astfel noțiuni ca „atitudine”, „bine”, „cerință morală”, „datorie morală”, „eroism”, „formă a conștiinței sociale”, „ge-

un mod de tratare larg accesibil. Termenii sînt deseori exemplificați cu proverbe și zicale din folclorul ro-

neral-uman în morală”, „hărnicie”, „imperativ moral”, „libertate morală” etc. Cuprinzînd circa 9.000 de termeni, volumul îmbină armonios caracterul științific și bogat informativ cu

mănesc. În care s-a cristalizat concepția poporului nostru despre sensul vieții, precum și cu maxime și gânduri despre morală ale unor personalități din cultura universală.

Preistoria rachetei moderne

Recent apărută în Editura Academiei, lucrarea „Preistoria rachetei moderne”, de D. Todericiu, consacrată studiului prestigiosului manuscris-collat Varia II 374 din Arhivele de stat de la Sibiu, îmbină două aspecte de obicei neobisnuite la una și aceeași carte. Este, pe de o parte, o dare de seamă riguroasă științifică a unei cercetări întinse de-a lungul mai multor ani, și pe de altă parte o lucrare de informare și prezentare, o frîntură din istoria tehnicii, dedicată începuturilor unuia dintre cele mai actuale capite ale sale, cel al rachetei.

Relevarea unor aporturi

și lucrări românești fie de loc, fie foarte puțin cunoscute — ca de pildă importantul tratat de artă militară al lui Iacob. Despot, tulburătoarele amănunte date de manuscrisul francez 7239 din Biblioteca Națională de la Paris despre nașterea tunului pe teritoriul Țării Românești, activitatea inginerescă a lui Petru Cercel și, în general, demonstrarea utilizării timpurii a pulberii în țările române, ca și citarea părerilor unor călători străini aflați în țecere pe aici — demonstrează că activitatea creatoare de înaltă calificare tehnică a lui Conrad de la Sibiu apare „la locul ei”, iar prezentarea realizărilor surprinzătoare ale lui Hanes Walach — acele foarte probabil Ion Românul, ale cărui rețete de pulbere, după recenta lor redescoperire, aveau să facă obiectul unor brevete moderne de propulsanți de rachetă — întărește acest aspect al lucrurilor.

Manuscrisul Varia II 374 a existat în arhivele Sibului ca stare, de cînd a intrat în ele, sub titlul

de „Manuscris privind probleme de artă militară, mașini de război și mașini pirotehnice”. Cu toate acestea nimeni nu l-a luat în mîna să vadă ce anume conținea el. D. Todericiu a redescoperit de fapt manuscrisul, iar prin lucrarea recent publicată l-a restituit istoriei științei și tehnicii mondiale și românești. Așa privind lucrurile înțelegem mai ușor marea eroare strîns în cercurile de specialiști din întreaga lume.

Cercetarea întreprinsă de D. Todericiu a scos la iveală aspecte care dau collatului sibian o valoare științifico-istorică sporită. Nici celelalte două părți din manuscris, realizate anterior creației lui Conrad de la Sibiu, nu sînt dintr-o categorie obișnuită. În primul rînd, și acest lucru nu fusese nici el știut, prima parte din manuscris este pur și simplu o vestică CARTE A FOCURI-LOR DE ARTIFICII; dataată la 1400, ea este cu 29 de ani anterioară celei mai vechi cărți de acest fel cunoscută și prezentată în cea de a doua parte

decentu ca ea să fi apărut în traducere germană, în incunabul din Colonia, se etalează și un splendid Cîntec despre partea treia din manuscris, demonstrînd că nașterea rachetei multiple a avut loc cu 121 de ani mai devreme, sub-

tîndu-l pe Conrad de la Sibiu polonezului Kazimierz Siemienowicz și introducînd în istoria creării rachetei moderne un loc și un an: — SIBIU, 1529 — conduce la o rescriere a părții vechi a acestui istoric. Examinînd tabloul de filiație prezentat de D. Todericiu, ne dăm seama că la Sibiu, în secolul al XVI-lea, exista contextul în care a creat și experimentat acest mare mecanician necunoscut pînă ieri care a fost Conrad Haas. Analizîndu-i opera, repunînd-o în epocă dar și în istoria actuală a științei, D. Todericiu a întreprins o cercetare deosebit de valoroasă. Pe drept cuvînt a rătat savantul polonez Su-botowicz: „Consider că este bine că cele cunoscute de noi despre istoria concepțiilor privind racheta sînt acum mai exacte și mai profunde”.

Carte de referință în primul rînd străgător scriitor în același timp dispunînd de un foarte amplu aparat științific auxiliar, lucrarea lui D. Todericiu constituie o reușită.

Prof. ing. I. IVANOV